Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2347 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 21 noiembrie 1956

Pentru cei care cu priceperea și rîvna lor dau lemnului adus din codrii întunecoși de prin nordul Moldovei forme utile industriei de construcții, de mobilă etc. în cadrul Combinatului Forestier din Vatra Dornei, se ridică mereu noi construcții.

Iată în clișeul nostru grupul social al Combinatului.

Foto: AGERPRES

ÎN LUPTA PENTRU NOU

Prin metode noi 125 la sută peste normă

— Bună dimineața băieți!

— Noroc Sorele! îi răspund tinerii strungari din atelierul uzinei „Armătura", colegului lor, Pascu Sorel într-una din dimineți cînd acesta cu mult înainte de ora începerii programului intra grăbit pe ușa atelierului.

Peste puțin timp, băieții îl vedeau trebăluind ceva pe lîngă mașină, sau pe bancul din atelierul de sculărie și se întrebau zîmbind: „Oare ce surpriză mai pregătește el acum?".

N-a trecut mult timp de cînd Pascu Sorel s-a relevat prin prețioasa raționalizare adusă unui procedeu de lucru învechit al unor bucșe exterioare de mare precizie. Vechiul procedeu nu lăsa nici o perspectivă de realizare a unor depășiri însemnate de normă. Desele prinderi în universalul strungului, precum și prelucrarea alternativă la cele două capete, prezentau mari pierderi de timp și periclitau de multe ori calitatea produsului.

Intr-una din lunile trecute, după ce planul lunar a fost defalcat și sarcinile împărțite, Pascu Sorel s-a văzut în fața unei probleme dificile și încă nerezolvate pînă atunci, care dăduse de lucru strungarilor cu mare experiență. Era vorba tocmai despre executarea acestor bucșe. Pe tînărul Pascu Sorel aceasta îl preocupa mai toată ziua. Dar încă nu găsea nici o soluție.

Au trecut cîteva zile. El a început să se consulte cu muncitorii care au o mai mare experiență și o calificare mai superioară, despre rezolvarea acestei dificile probleme.

Pascu găsise mai înainte o metodă care prevedea strunjirea bucșelor interioare necesare unor piese la cultivatoare prin prinderea ei în două chernere. Această metodă avea avantajul că prinderile în universal s-au redus de la șase la numai două.

El a modificat încă un alt procedeu de strunjire prin utilizarea a două cuțite care să efectueze simultan două operații.

Examinînd cu atenție proiectul lui Pascu, tînărul inginer Ion Constantinescu i-a dat cîteva sfaturi și l-a asigurat de reușită întrucît procedeul duce la ridicarea productivității muncii prin reducerea timpului necesar pentru confecționarea acestor piese.

Și în ziua aceea de la început de toamnă în care Sorel a experimentat procedeul său, s-a văzut cît de mare a fost dîrzenia lui. La sfîrșitul schimbului numărîndu-și piesele lucrate după noul procedeu a constatat că realizase o depășire de normă de 125 la sută. In cele din urmă controlul tehnic a venit să confirme calitatea lucrării: piesele respectau întocmai toleranțele. Bucuria lui au împărtășit-o toți tinerii din atelier, care au aplicat sistemul său, aducînd importante realizări în lupta pentru depășirea planului de producție.

Corespondent
NICOLAE TURCU

De la 12 — la 20 mașini

Pentru a-i proteja pe muncitori de accidente, instrucțiunile organelor cu protecția muncii prevăd că mașinile carde de la filatură să fie curățate în stare de repaus, lucru care nu se făcea pînă acum.

Problema aceasta frămînta de multă vreme pe inginerii și tehnicienii de la secția filatură a fabricii „Țesătura" Iași. Pentru a realiza totuși acest lucru a fost introdusă nu de mult metoda marșrutizării în secția carde. Sub îndrumarea directă a tinerei ingineri Eugenia Sarchiz, muncitoarele au fost organizate în două grupe. In timp ce o grupă curăță o mașină cealaltă deservește mașinile care merg.

Această metodă de organizare a muncii în secție permite acum realizarea instrucțiunilor prevăzute în tehnica securității muncii. De asemenea întreținerea bună a mașinilor face posibilă producerea unor fire de calitate superioară și sporirea producției cu 5 la sută. Timpul de oprire pentru curățatul unei mașini s-a redus de la 20 minute în 8 ore la numai 5 minute. Acest lucru a făcut să crească productivitatea muncii cu 3 la sută pe secție. Metoda aceasta oferă acum posibilitatea ca o muncitoare să deservească 20 de mașini carde în loc de circa 12 mașini la cîte lucra înainte, fără a spori efortul fizic.

Printre primele muncitoare care și-au însușit această nouă metodă de lucru aplicată pe întreaga secție sînt și utemistele Emilia Acatrinei, Aneta Roșu, tînăra E. Volff și altele.

Aplicîndu-se noua metodă s-a îmbunătățit cîștigul muncitoarelor de la filatură cu 10 pînă la 25 la sută și aceasta datorită deservirii unui număr mai mare de mașini.

Corespondent
LAZAR BENEȘ

Brigadieri din regiunea Galați au plecat pe șantierul național al tineretului din Hunedoara

GALAȚI (de la corespondentul nostru).

De cîteva zile la Comitetul regional U.T.M. Galați au sosit tineri din cele mai îndepărtate comune ale raioanelor. Mulți dintre ei au lucrat pînă acum la muncile cîmpului. Aici cînd vin îți spun cu mîndrie:

— Sînt pentru șantierul național.

Cu fiecare tren ce sosește în stația Galați se mărește numărul acestor tineri. Toader Frangu și Constantin Jitia sînt tocmai de la Andreașu de Jos din raionul Vrancea. In adunarea generală U.T.M., după prelucrarea apelului, C.C. al U.T.M. adresat tineretului din țara noastră pentru a participa la munca voluntară pe șantierele naționale ale tineretului, ei au hotărît să meargă pe șantier.

— Pe șantier vom putea învăța o meserie, spune tînărul Constantin Jida. De asemenea utemiștii Dinu Petcu și Alexandru Comșa din raionul Brăila, tîmplari de meserie au hotărît și ei să meargă pe șantierul național al tineretului din Hunedoara. In două zile au sosit la regiunea U.T.M. Galați 21 de tineri din mai multe raioane. Ei au hotărît să constituie o brigadă completă a regiunii Galați, care să meargă pe șantierul tineretului de la Hunedoara. Pentru aceasta ei au ales comandant de brigadă pe utemistul Costică Mîndroiu din comuna Tătaru.

Mai multă atenție față de tinerii de la SMT-Spătărești!

SUCEAVA (de la corespondentul nostru).

Prin părțile Fălticenilor suflă un vînt rece, care duce pînă departe zăpada subțire, căzută în săptămîna aceasta. Sus, pe un deal, se află stațiunea de mașini și tractoare Spătărești. Tractoriștii încă nu s-au întors din campanie. Aici, la centru, cîteva tractoare au fost așezate la adăpost. Conducerea stațiunii s-a gîndit că atunci cînd se vor întoarce din campanie, tractoriștii să găsească atelierul pregătit pentru începerea din timp a campaniei de reparații. Ușile și geamurile au fost reparate și fixate. Pentru încălzire s-au instalat două sobe mari. Pentru ușurarea transportului interior al motoarelor sau a unor piese mai mari și grele s-a instalat un pod rulant cu macara.

Dar, în afară de muncă, tractoriștii trebuie să aibă condiții mai bune de viață. Nu putem spune că în această direcție, conducerea S.M.T. Spătărești nu a luat o serie de măsuri. Aproape de dormitoarele tractoriștilor au fost depozitate 15 vagoane de lemne. In magazia cantinei se găsește pîine, făină, butoaie cu murături, iar la gospodăria anexă sînt 15 porci. Toate acestea vor asigura tractoriștilor o masă mai bună, mai consistentă. Dar la S.M.T.-Spătărești, (director Dumitru Livescu), există unele deficiențe în privința condițiilor de viață ale tractoriștilor pe timpul iernii. Dormitoarele au fost zugrăvite — și atît. Mai sînt geamuri sparte, uși nefixate, dușumelele necurățate; sobele sînt încă nereparate. Intr-un dormitor au fost instalate cîteva paturi în care dorm tractoriștii George Filipescu și Dănilă Dumitru, întorși de pe teren. Dar cearceafurile acestor paturi sînt murdare. Paturile de fier, în general, nu au saltele și cearceafuri. Tovarășul Dumitru Livescu afirmă că nici nu vor avea, deoarece multe din acestea au fost date la vagoanele dormitor și s-au distrus ori s-au pierdut. Este necesar ca tovarășul Dumitru Livescu să găsească soluția cea mai bună pentru înlăturarea acestei deficiențe.

S.M.T.-ul poate găsi posibilitatea de a-și procura cazarmamentul necesar, de a rezolva în alt fel problema cazarmamentului uzat sau pierdut. Totodată conducerea S.M.T.-ului trebuie să se gîndească și la crearea condițiilor pentru desfășurarea muncii culturale în rîndul tractoriștilor. Se întîmpină greutăți din lipsa spațiului. Ar fi nimerit însă ca în dormitoare să se amenajeze mici biblioteci și cîte o masă unde tractoriștii să poată citi. Organizația U.T.M. ar putea alege utemiști din cei mai buni care să răspundă pe dormitoare de aceste biblioteci. Este necesar și în același timp posibil ca, fără întîrziere, condițiile de viață, de odihnă și culturale ale tractoriștilor pe timpul iernii să fie îmbunătățite.

Studenții din Cluj și Tg. Mureș demască minciunile ziarelor și posturilor de radio occidentale

CLUJ (de la corespondentul nostru). — Cursurile de dimineață luaseră sfîrșit. După servirea mesii unii dintre studenți s-au dus la cămin, alții au ieșit în parcuri sau pe străzi la plimbare. In jurul orelor 17 însă, drumurile lor s-au îndreptat către Casa universitarilor din Cluj. Aflaseră cu toții de mitingul ce se organizase aici și veneau să ia cuvîntul, să protesteze cu vehemență împotriva calomniatorilor din țările capitaliste care prin posturile lor de radio și oficinele de presă au lansat în ultimele zile tot felul de minciuni, potrivit cărora la Cluj, București și în alte orașe ale țării studenții ar fi făcut „demonstrații de stradă" împotriva regimului nostru de democrație populară.

In prezidiul adunării au luat loc acad. Aurel Moga, rectorul Institutului medico-farmaceutic, Banyai Ladislau, rectorul Universității „Bolyai", Adalbert Solomon, membru în biroul comitetului regional U.T.M., precum și reprezentanți ai asociațiilor studențești, studenți fruntași la învățătură.

Mitingul începe. I s-a dat cuvîntul tovarășului Gheorghe Petriceanu, președintele comisiei de organizare a Asociațiilor Studențești din Cluj. In cuvîntul său, vorbitorul informează pe studenți despre minciunile debitate de posturile de radio „Europa Liberă", „Vocea Americii" și alte asemenea posturi precum și de oficinele de presă reacționare, la adresa regimului nostru și a studenților din țara noastră. „Noi știm ce se ascunde în spatele acestor calomnii — a spus vorbitorul. Ațîțătorii „războiului rece", ale căror poziții au fost serios șubrezite în ultimul timp prin destinderea intervenită în relațiile internaționale, vor să creeze o psihoză de încordare la adăpostul căreia să-și poată ascunde cît mai bine interesele lor. Prin minciuni și calomnii ei vor să abată atenția opiniei publice mondiale de la adevăratele ticăloșii pe care ei le-au săvîrșit și le săvîrșesc în Orientul Apropiat și Mijlociu ca și în alte părți ale lumii. Noi răspundem însă acestor calomniatori întărind necontenit frăția între poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare din țara noastră intensificînd munca noastră de zi de zi, întărind spiritul de vigilență".

In continuare au luat cuvîntul numeroși studenți de la Universitățile „Victor Babeș" și „Bolyai", Institutul medico-farmaceutic, Institutul politehnic, Institutul agronomic, Institutul de arte plastice „Ion Andreescu", Conservatorul de muzică „Gheorghe Dima". Urcă acum la tribună Victor [illegible], student în anul IV la Facultatea de științe juridice. „Calomniile debitate la unele posturi de radio și de ziarele reacționare la adresa studențimii noastre ne indignează profund — a spus vorbitorul. Nu este pentru prima oară cînd oficinele imperialiste se dedau la scorneli și calomnii. Noi înfierăm aceste provocări murdare și cerem să se pună capăt activității lor provocatoare".

A luat apoi cuvîntul tovarășul Virgil Cîmpeanu, prorectorul Universității „Victor Babeș" și studenta Biro Rozalia de la Universitatea „Bolyai".

In încheiere studentul Marcaș Gheorghe de la Institutul politehnic și Ana Farkaș de la Universitatea „Bolyai" au dat citire în limbile romînă și maghiară unei moțiuni de protest care a fost puternic aplaudată. In această moțiune printre altele se spune:

Noi, studenții și cadrele didactice de la Universitățile „Victor Babeș" și „Bolyai", Institutul medico-farmaceutic, Institutul politehnic, Institutul agronomic, Institutul de arte plastice „Ion Andreescu" și Conservatorul „Gh. Dima" din Cluj, întruniți azi 19 noiembrie 1956 într-un miting, am aflat că unele posturi de radio și agenții de presă din țările capitaliste au răspîndit în ultima vreme știri calomnioase, potrivit cărora la Cluj ar fi avut loc așa-zise „demonstrații studențești", urmate de „ciocniri între studenți și poliție", precum și alte născociri asemănătoare. Acestea sînt pur și simplu calomnii la adresa studenților clujeni, născocite de cercurile reacționare imperialiste.

Noi le răspundem răspicat domnilor calomniatori că aceste iluzii deșarte, ce trăiesc numai în închipuirea lor, nu prind și nu vor prinde niciodată rădăcini la noi.

Urmărind să dezinformeze opinia publică mondială cu privire la adevărata situație din țara noastră, calomniatorii imperialiști nu se dau înlături de la cele mai mîrșave născociri.

Sîntem recunoscători clasei muncitoare, poporului muncitor, care prin munca sa ne asigură condiții din ce în ce mai bune de învățătură și ne angajăm în fața Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej și față de guvernul nostru democrat popular în frunte cu tovarășul Chivu Stoica, să muncim cu și mai multă sîrguință pentru a ne însuși știința, pentru a deveni cadre cu o înaltă calificare, necesare construcției noastre socialiste.

Nu vom cruța nici un efort pentru a întări continuu frăția și colaborarea tovărășească a studenților romîni cu studenții aparținînd naționalităților conlocuitoare din R.P.R., sub steagul nobilelor principii ale internaționalismului proletar.

Dînd glas conștiinței noastre vom milita neobosiți pentru întărirea prieteniei indestructibile dintre poporul romîn și poporul sovietic, pentru consolidarea necontenită a unității frățești a popoarelor din puternica familie a țărilor socialiste.

Asigurăm partidul și guvernul nostru că vom contribui cu toată energia și elanul nostru tineresc la înflorirea și întărirea scumpei noastre patrii, Republica Populară Romînă.

★

In cursul zilelor de luni și marți la Institutul medico-farmaceutic din Tg. Mureș au avut loc adunări pe facultăți, în cadrul cărora numeroși studenți și-au exprimat indignarea față de calomniile provocatoare la adresa studențimii din țara noastră, lansate de o serie de ziare reacționare și posturi de radio occidentale.

La adunarea care a avut loc luni seara în sala de curs a clinicii medicale nr. 2, după cuvîntul de deschidere rostit de prof. dr. Puskas György, director de studii al Institutului medico-farmaceutic, au luat cuvîntul numeroși studenți, care plini de indignare, au înfierat campania de calomnii la adresa țării noastre și îndeosebi a studențimii, dusă de ziariști venali în slujba ațîțătorilor la război.

După ce a amintit minciunile nerușinate lansate de posturi de radio ca „Europa Liberă" și ziare reacționare, studentul Kadár Dezső a spus: „In vreme ce acești calomniatori ne atribuiau acțiuni dușmănoase față de regimul democrat-popular din țara noastră, noi, odată cu munca temeinică pentru învățătură ne preocupăm de înființarea unui cerc literar, a unei gazete studențești".

„La ce ne putem aștepta din partea unor ziariști fără scrupule? — a spus Dali Sandor. La ce

(Continuare în pag. 3-a)

Ajutor frățesc acordat poporului maghiar

Tot mai multe vagoane încărcate cu mărfuri trimise de guvernul țării noastre în ajutorul poporului maghiar sînt îndrumate zilnic spre punctele de frontieră din țara vecină și prietenă.

In cursul zilei de 19 noiembrie au trecut frontiera în R.P. Ungară, prin punctele Curtici, Episcopia Bihorului și Valea lui Mihai alte 89 de vagoane cu diverse produse prevăzute în cadrul ajutorului frățesc al țării noastre. Astfel pînă la această dată au ajuns în Ungaria 293 de vagoane de mărfuri. Printre mărfurile expediate în cursul zilei de luni se numără sute de tone de produse petrolifere, lignit, lemn de foc și de construcție, ciment, sare și altele, mii de metri pătrați de geamuri și carton asfaltat.

Luni și marți a continuat expedierea a noi cantități de produse. In aceste zile muncitorii de la diferite întreprinderi din țară au pregătit pentru a fi încărcate în vagoane și expediate în R.P. Ungară circa 700 tone de produse petrolifere, 500 tone de ciment, 600 tone lemn de foc, 300 tone de sare, 10.000 m.p. de geamuri, 40.000 m.p. carton asfaltat și altele.

(Agerpres)

ÎNTÎMPLĂRI DIN VIAȚA DE BRIGADĂ

Ospitalierul și renumitul vagon-dormitor al brigăzii a 8-a de la S.M.T. Corabia a primit adhoc hazlia și pitoreasca denumire de: restaurantul-pensiune „La cei nouă mîncăcioși; totul de-a gata". Emblema aceasta a [illegible] după multă caznă Florea Niculai zis „cel Mare" (pentru că trebuie să știi că mai există și un Florea Niculai „cel Mic" în această stațiune), care îndeplinește funcția de bucătar-suprem, îngrijit de capacitatea enormă a celor nouă burți pe care le hrănește.

— Domnle, ce mănîncă ăștia, e de speriat — se vaită el prefăcut. Dacă n-aș fi eu, nu știu ce ar face.

Asumîndu-și în mod voluntar această corvoadă, Niculai cel Mare și-a luat pe cap o mare belea. La vremea mesei, dacă nu-i mîncarea gata cumva, trebuie s-o ia la sănătoasa pentru că altfel „mîncăcioșii" i-au promis că îl înghit de viu cu pufoaică și cu bocanci cu tot. Cît privește norma zilnică, bineînțeles că nu-l scutește nimeni de ea, și, decît să nu și-o facă și să dea ochii cu Stoienică șeful, și să înghită rușinea, mai bine se refugiază în [illegible]. Așa că vedeți dumneavoastră în ce situație se află Niculai cel Mare.

Totuși, nu se poate spune că nu-i dă nimeni ajutor. In fiecare zi, în subordinea sa se află cîte unul dintre elevii practicanți. Aceștia se ocupă însă mai mult de curățenie pentru că Niculai cel Mare nu lasă pe nimeni să-și bage nasul în ciorba lui. Incepînd de la curățarea cartofilor și terminînd cu prima gustare examinatorie, întregul proces de producție îi aparține. Stăpînit în măsură egală de pasiune și de conștiinciozitate profesională, Niculai cel Mare se dedică trup și suflet misiunii primite. Mîncările sale sînt fără cusur, nu admite greșelile nici măcar în principiu. După el, tractoristul trebuie să se simtă pe cîmp ca la mumă-sa acasă, să nu tînjească după căldurică și după o supă fierbinte. Altfel, susține Niculai cel Mare, toate astea au repercusiuni asupra hantrilor, asupra dispoziției morale a tractoristului. Niculai cel Mare înțelege toate astea și de aceea nimeni nu i-o ia în nume de rău cînd îi bate la cap pe băieți să mai dea cîte-o fugă din cînd în cînd, duminica, pe la cîte-o horă sau nuntă.

— Altfel, bobocule — zice el — mîine o să-ți fugă gîndurile cine știe unde și-o să moțăi pe tractor. Am sau n-am dreptate?

Și are, într-adevăr. Dacă nu mai tragi un chiot și nu mai joci nițel cu o fată în brațe uiți doamne ferește, că ești tînăr, și ți se anchilozează picioarele.

Multă dreptate are Niculai cel Mare. Și țin băieții la dînsul ca la mama și la tatăl lor. Cine l-a făcut, parcă a pus în el numai suflet și inimă. Cîtă omenie e într-însul, numai băieții știu.

Niculai cel Mare s-a îndrăgostit pentru totdeauna de viața aceasta de brigadă. Om trecut de 50 de ani, ar putea acum să se retragă frumușel pe vatră ca să-și odihnească mădularele, să se țină de povești și bazaconii cu nepoții. Niculai cel Mare nu poate însă pleca de la brigadă. Ii e absolut imposibil să plece. Să zicem că un tractorist ca el s-ar mai găsi, dar cine-o să le mai facă mîncare așa de bună băieților!? Asta e întrebarea. Poate să-i lase el? Nu. Evident că nu. Așa că Niculai cel Mare rămîne aici cu ei cît o putea: un an, doi, zece, douăzeci. Și cît o fi el — asta s-o știe toți — nimeni n-o să se vaiete de nimic. Fiecare om din brigadă e al lui, față de țară și față de el însuși, Niculai cel Mare răspunde de ei. Dacă cineva dorește un exemplu de devotamentul lui, iată-l pe acesta:

Intr-o seară, cînd, din pricina unei greutăți obiective, nu s-a ajuns mîncarea, Niculai cel Mare s-a prefăcut bolnav și a spus văitîndu-se:

— Măi băieți, luați și porția mea. Nu-ș' ce dracu am, mă doare stomacu!

Un singur amănunt mai dau despre Niculai cel Mare: e un vechi comunist, membru de partid.

Privită de la distanță, viața unei brigăzi pare monotonă, lipsită de întîmplări inedite și interesante. O brigadă are însă, ca să zicem așa, viața ei internă în care se petrec evenimente dintre cele mai deosebite. De pildă, sosirea ziarelor. Lunea și Joia vin ziarele la brigadă. Băieții zic, așa cum au auzit și ei de la alții: „vine presa".

— Nea Stoienică, îl întreabă elevii pe șef, mîine vine presa, bre?

— Vine.

Cum îl văd pe rutierist îi ies repede înainte.

— Măi frate, aduseși presa?

— Adusei.

In seara respectivă toate discuțiile sînt închinate politicii interne și externe. Dezbateri vii se-

ION BAIEȘU

(Continuare în pag. 2-a)

Prelungirea acordului comercial și de plăți existent între R.P.R. și Republica Islanda

Marți 20 noiembrie a avut loc la Ministerul Comerțului Exterior semnarea unui protocol prin care acordul comercial și de plăți existent între R.P. Romînă și Republica Islanda s-a prelungit pe o nouă perioadă de un an.

Din partea romînă protocolul a fost semnat de tov. Marcel Popescu, ministrul Comerțului Exterior. Din partea islandeză a semnat domnul Petur Thorsteinsson, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Republicii Islanda la București.

La semnarea protocolului au fost de față tov. Ana Toma prim locțiitor al ministrului Comerțului Exterior, precum și funcționari superiori din Ministerul Comerțului Exterior.

(Agerpres)

Delegația Republicii Populare Romîne, la cea de a XI-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite

Cînd directorul Căminului cultural se ține de nunți...

De-abia se luminase de ziuă. O ceață deasă și înecăcioasă nu te lăsa să privești mai departe de cîțiva metri. Incerci chiar un sentiment de regret că nu poți să privești în ansamblu această comună mare și, după cum se vede, cu oameni gospodari: case curate, garduri noi, iar trotuarele de cărămidă roșie ce se întind de o parte și de alta a drumului se cunosc că au fost măturate — după un vechi obicei — de cu seară. Pe stîlpi continuă să ardă becurile care formează pete de lumină lăptoasă în ceața deasă. Intr-un colț, cam la jumătatea distanței dintre sfatul popular și G.A.C. „Grivița Roșie" pe una dintre clădiri, o firmă mică: „Căminul cultural al comunei Cărpiniș — raionul Jimbolia — regiunea Timișoara". Inăuntru, Ion Negoescu, din colectivul de conducere al căminului, începuse cu noaptea în cap, o ceartă cu Ion Pintea, secretarul comitetului U.T.M., după ce mai întîi dăduseră drumul tare la radio, probabil pentru a nu se auzi în stradă discuția lor.

— Nu-mi mai explica nimic, Pinteo. Dacă te îngrijeai mai mult, veneau tinerii aseară la repetiții!

— Și eu îți spun că n-ai dreptate. Am vorbit cu ei, dar ce să le fac? Au dreptate. Aici e un frig de-ți înțepenesc oasele și vrei ca ei să mai și cînte! Dacă nu faceți cald, nici eu nu mai vin.

— Bravo! Bun exemplu mai dai utemiștilor!

Iată deci o discuție de „sezon". Să dăm cîteva amănunte: căminul cultural al comunei Cărpiniș a cunoscut în ultimii ani o bogată activitate: un cor de 80 de persoane, 2 echipe de dansuri — romînești și germane — fanfară, trei orchestre de muzică populară și două echipe de teatru, una în limba romînă și alta în germană. Activitatea căminiștilor din Cărpiniș era cunoscută în întreaga regiune Timișoara. Pentru meritele deosebite de-a lungul acestor ani de muncă culturală temeinică, căminul a primit și un aparat de radio.

Pe vremea aceea, director al căminului era tovarășul Dumitru Maci. Pentru munca depusă în cadrul căminului, în cadrul colectivei și la îndeplinirea tuturor sarcinilor obștești, tovarășul Dumitru Maci a fost ales de către colectiviști să le conducă gospodăria. Că este un bun gospodar, că știe să-i antreneze pe colectiviști la efectuarea tuturor lucrărilor agricole, este un lucru dovedit.

La căminul cultural a fost apoi numit ca director, tovarășul Vasile Bechira. El a continuat activitatea începută de tovarășul Maci pînă către toamnă cînd... au început nunțile. Se știe doar că tovarășul Bechira este el însuși un bun muzicant.

Odată cu nunțile activitatea căminului cultural a început să slăbească. Corul s-a destrămat,

GH. ANGELESCU

(Continuare în pag. 3-a)

NU SE POT OARE REZOLVA?

Birocraţie...

„Vino ieri!" Oricît de iraţională pare o astfel de invitaţie, zilele trecute mi-a fost dat să citesc, negru pe alb, acte alcătuite în acest sens.

E vorba de scrisoarea de repartiţie nr. 26.114/2071 emisă de Ministerul Industriei Lemnului, Direcţia Generală de Aprovizionare şi Desfacere, prin care se aprobă ca Ministerul Finanţelor, în calitate de beneficiar, să ridice o cantitate de produse din lemn de la Baza nr. 1 de desfacere a produselor finite de lemn-Bucureşti. Scrisoarea în cauză a plecat de la Ministerul Industriei Lemnului la 10 iulie, a sosit la Baza nr. 1 la 12 iulie şi avea termen de livrarea produselor... 30 iunie a.c. (adică sfîrşitul trimestrului II).

Din păcate scrisoarea în cauză nu este unicul caz. Aceeaşi anomalie se repetă şi în repartiţiile nr. 25.655/1505, 25.650/2011 şi altele.

Urmările planificării birocratice s-au răsfrînt implicit nefavorabil asupra îndeplinirii planului de desfacere al Bazei nr. 1.

Pentru remedierea situaţiei, pentru realizarea unui perfect decalaj între achiziţii şi vînzare, conducerea Bazei nr. 1 Bucureşti a propus în repetate rînduri Direcţiei Generale de Aprovizionare şi Desfacere să planifice repartiţiile în aşa fel încît ele să parvină Bazei nr. 1 în primele două luni ale fiecărui trimestru. Deşi aceste propuneri au fost apreciate, au rămas doar pe hîrtie. Există şi alte cauze ce au frînat activitatea Bazei nr. 1.

Datorită depăşirilor de plan obţinute la indicii mobilă şi alte produse finite, Baza a realizat valoric, aproape în întregime, planul pe 1956. Totuşi, la anumiţi indici de sortimente, planul e departe de a fi îndeplinit.

Pînă în prezent restanţele se ridică la 1100 m. cubi placaj, 1200 m. cubi panel, 150.000 de metri pătraţi furnir şi 1000 metri cubi cherestea. În totalitate restanţele se datoresc unor unităţi industriale ce aparţin Ministerului Industriei Lemnului cum sînt de exemplu I.P.R.O.F.I.L.-urile Gugeşti, Rîmnicu Vîlcea şi Turnu Severin, care nu au livrat Bazei nr. 1 materialele contractate pentru trimestrele I, II şi III a.c.

O altă problemă ce aşteaptă o grabnică rezolvare e lipsa mijloacelor proprii de transport. La începutul anului, Baza dispunea de trei autocamioane.

Conform dispoziţiei dată de Direcţia Generală de Aprovizionare şi Desfacere, una dintre aceste maşini a fost transferată pe timp limitat — apoi definitiv — la Gugeşti. A doua maşină se află în reparaţii generale, iar a treia, fiind supusă unei uzuri excesive, se deteriorează zilnic.

Ne mai desparte puţină vreme de sfîrşitul anului şi se impune ca Ministerul Industriei Lemnului să ia măsurile corespunzătoare pentru ca Baza nr. 1 Bucureşti să-şi îndeplinească în întregime planul anual de desfacere.

D. PAUL

Corespondenţa trebuie să sosească la timp

E greu cînd aştepţi o veste de la cineva. Nu-ţi mai ajunge răbdarea şi nici locul nu ţi-l mai găseşti. De multe ori nu-ţi vine să te apuci de nici o treabă şi mereu dai fuga la poartă să vezi dacă nu se zăreşte, cumva, factorul poştal cu mult aşteptata veste...

Cam aşa se petrec lucrurile, de cîtva timp, în unele sate ce aparţin comunei Urlaţi, raionul Cricov. Aceasta pentru că corespondenţa poştală şi ziarele ajung cu întîrziere la destinatari, iar uneori chiar de loc. De ce? Lucrurile sînt simple, dar „bunăvoinţa" unor birocraţi le cam complică.

Pentru 6 sate — Valea Nucetului, Valea Cringului, Valea Urloi etc. — este repartizat să distribuie corespondenţa şi presa un singur factor poştal. Or, satele sînt depărtate între ele, uneori la 3 kilometri, alteori la 4 ori la 5 sau 6 kilometri. Apoi în sat trebuie să umbli de la un destinatar la altul, ca să împarţi ziarele şi scrisorile mult aşteptate. Cale lungă, deci. Pe puţin 20—25 km. Şi calea asta factorul poştal trebuie s-o facă în fiecare zi. De multe ori o face. Alteori nu reuşeşte. Şi atunci lasă presa şi corespondenţa pe la diferiţi locuitori din sate, ca să le distribuie ei. Din această pricină de multe ori veştile — ziarele sau corespondenţa — sînt primite cu întîrziere de cei cărora le sînt adresate. De pildă: o scrisoare a sosit la oficiul P.T.T.R. Urlaţi la 1 octombrie şi abia la 12 octombrie a ajuns în mîna destinatarului. Şi locuitorii reclamă... Cei de la P.T.T.R. îşi dau seama că un singur om nu poate să ajungă, în fiecare zi, în fiecare din cele 6 sate. Şi din pricina aceasta... de la începutul anului şi pînă acum, în satele amintite mai sus s-au schimbat trei factori poştali. Acum lucrează un factor nou — cel de-al patrulea.

Cei de la oficiul P.T.T.R. şi-au dat seama de acest neajuns şi au intervenit la oficiul raional P.T.T.R. Cricov să aprobe angajarea încă a unui factor poştal, ca să se asigure o bună distribuire a presei şi corespondenţei în satele comunei. Intervenţia lor a fost însă zadarnică pentru că birocraţia... a lăsat lucrurile tot aşa cum au fost şi cum continuă încă să fie. Văd şi tovarăşii de la oficiul raional P.T.T.R. Cricov că-i este foarte greu unui singur om să facă treaba aceasta, dar nu iau nici o măsură.

Oare ce-ar face tovarăşii de la P.T.T.R. Cricov dacă ar fi puşi în situaţia să îndeplinească ei sarcinile factorului poştal în acele sate? Ori dacă ar locui acolo şi n-ar primi la vreme ziarele şi corespondenţa? Desigur că ar lua măsuri.

Corespondent
MARIA ANTON
ţărancă muncitoare, comuna Urlaţi, raionul Cricov

DE CE?

...la biblioteca gospodăriei agricole de stat din comuna Moşneni, raionul Negru Vodă, nu se găsesc cărţile necesare desfăşurării concursului literar „Iubiţi Cartea"?

Deşi s-a discutat cu conducerea gospodăriei, totuşi nu s-a luat nici o măsură!

Corespondent
ILIE COJOCARU
muncitor agricol din G.A.S. Moşneni

...postul U.T.M. de control de la fabrica de bere „Grivita" din Bucureşti de mai bine de două luni de zile nu are nici o activitate?

Corespondent
GHEORGHE ŞTEFĂNESCU
electrician
Atelierele C.F.R. Bucureşti

...trenul personal 2082 pe distanţa Petroşani-Craiova circulă în timpul nopţii fără lumină în vagoane, creînd astfel publicului călător diferite neajunsuri?

Corespondent
NICOLAE GITAN
strungar, Cărbuneşti-Craiova

Intîmplări din viaţa de brigadă

(Urmare din pag. 1-a)

rioase. Un fel de seminar, un fel de revistă a presei pe care le conduc Stoienică şi Niculai cel Mare. Acesta din urmă pune întrebările.

— Ei, băieţi, citirăţi ziarele?

— Citit — răspund cei mai dezgheţaţi dintre elevi Menghes Nicolae şi Oaie Iermin.

— Atunci, să vorbim noi niţel despre Egipt — spune Niculai cel Mare fără să-şi ridice privirea din ziar, la s-aud ce cineva vorbind.

După o clipă de aşteptare Oaie Iermin, un băiat mărunţel cît o gîgîlice dar foarte deştept şi priceput la motoare, le demonstrează celorlalţi care sînt motivele şi substratul agresiunii. Ca să fie mai convingător el o ia sistematic şi pe degete. La degetul cel mare pune Canalul de Suez care le-a fost luat de sub bot capitaliştilor francezi şi englezi, la arătător interesul fabricanţilor de armament, la inelar căluşele colonialismului, iar la celelalte două la un loc faptul că imperialiştii vor să încurce iţele şi să tulbure pacea. Băieţii dau din cap gravi şi serioşi în semn că totul a fost limpede şi că au înţeles.

Pe marginea acestora se fac reflecţii şi se emit păreri.

Discuţia se îngustează. Brigada a 8-a ştie de acum bine cine sînt vinovaţii măcelului din Egipt şi sînt îngrijoraţi profund de soarta păcii în lume. Evenimentele din Ungaria i-au mîhnit sincer. Nu ştiu dac-o fi bine să scriu asta aici, dar băieţii au înjurat cumplit auzind despre atrocităţile comise de către sinistrii „cavaleri ai crucii negre" şi s-au încrîncenat inimile de durere şi ură.

— Auzit, mă, nemaipomenit: să omoare copii şi femei! Ah, gemeau ei parcă loviţi în inimă, să puneam mîna pe unul de-ăsta...

Băieţii din brigada a 8-a au mai auzit de asemenea că de undeva, din îndepărtările apusului, se înghesuiesc să vorbească poporului romîn „frate", foştii capitalişti şi moşieri. Brigada a 8-a, şi în special Niculai cel Mare, ţine neapărat să afle aceşti domni că dacă le mai trece prin minte să ia înapoi pămîntul pe care şade acum vagonul lor dormitor, băieţii or să treacă fără nici o discuţie peste ei cu K.D.-urile pînă i-or face ţărînă. „Boşoroglii dracului! Ei nu văd că miros a tămîie şi-a coşciug de la o poştă? Hm! Trebuie că şi-au pierdut minţile!" — încheie Niculai cel Mare.

Pe urmă tace şi fumează dus pe gînduri.

★

In satul Vişina Nouă s-a înfiinţat de curînd cea de a şasea întovărăşire agricolă. In toată victoria aceasta, tractorul a avut un rol serios. Asta-i părerea băieţilor: în cooperativizarea agriculturii, tractorul e un agitator cu mare „priză" la mase. Brigada a 8-a are de altfel cîteva exemple concrete, convingătoare în privinţa aceasta.

Intr-o seară, pe cînd şedeau la masă în vagon, cineva bătu puternic în uşă.

— Acasă, băieţi?

— Acasă.

Intră un ţăran îndesat, cu o căciulă ţuguiată trasă pînă deasupra ochilor.

— Poftă bună la dumneavoastră.

— Mersi — răspunde Oaie foarte serios. Poftim la masă.

— Nu, c-am mîncat, răspunse el privind pe pereţi „agitaţia vizuală" expusă de băieţi.

— Hai, bre, gustă şi mata o bucată de carne. Nu-i bine să refuzi — insistă el.

— Da, aşa-i. Cine refuză nu-i om serios.

— Păi, sigur.

Şi gustă şi el o bucată de carne. Pe urmă fumează.

— Uite, bre, de ce-am venit eu la dumneavoastră. Intră el pînă la urmă în chestiune. Nu puteţi să-mi araţi şi mie două pogoane?

Stoienică stătu puţin pe gînduri, privindu-l prin stratul albastru de fum.

— Deocamdată nu putem. Avem mult de lucru la întovărăşiri. După ce terminăm la ei, vă arăm şi dumneavoastră. Da' ce, n-ai vite?

— Am eu două văcuţe, da' nu mă îndur să le pun la plug. Nici nu fac treabă bună cu ele. E greu. Altceva e cu tractorul. Mă gîndesc că dacă aţi vrea dumneavoastră măcar aşa, seara, fără să ştie nimeni... Vă plătesc, vă dau şi ceva băutură.

— Nu, aşa nu facem. Interveni Niculai cel Mare. Aşa nu se poate. Numai legal, cu contract. Noi nu umblăm cu şmecherii.

— Nici nu te îndemn, mă rog — se scuză omul.

In timpul discuţiei, Niculai cel Mare se gîndi să arunce o vorbă, aşa, într-o doară.

— Pe dumneata nu te-au întrebat dacă te înscrii în întovărăşire?

— M-au întrebat, da' nu mă las.

— De ce nu te treci, bre? Interveni Stoienică.

— Nu vreau să dau pămîntul.

— Păi cine ţi-l ia? Nu ţi-l ia nimeni. Tot al dumitale e. Pe urmă, arătura te costă şi mai puţin. Munceşti la un loc cu ceilalţi, mai lesne.

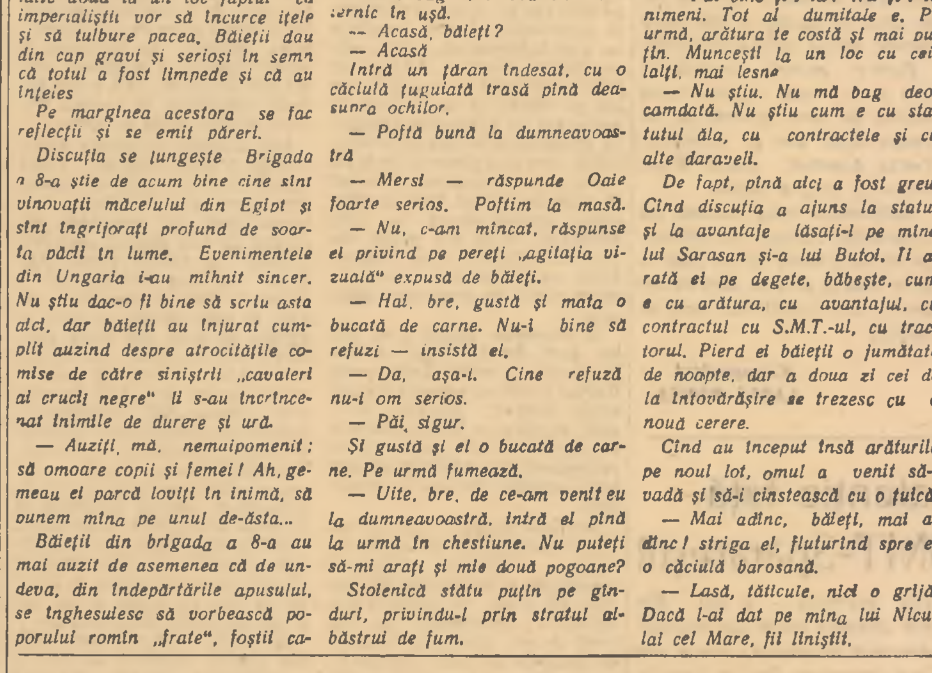
— Nu ştiu. Nu mă bag deocamdată. Nu ştiu cum e cu statutul ăla, cu contractele şi cu daraverile.

De fapt, pînă aici a fost greu. Cînd discuţia a ajuns la statut şi la avantaje lăsaţi-l pe mîna lui Sarasan şi-a lui Butoi. Il arată el pe degete, băbeşte, cum e cu arătura, cu avantajul, cu contractul cu S.M.T.-ul, cu tractorul. Pierd ei băieţii o jumătate de noapte, dar a doua zi cei de la întovărăşire te trezesc cu o nouă cerere.

Cînd au început însă arăturile pe noul lot, omul a venit să-i vadă şi să-i cinstească cu o ţuică.

— Mai adînc, băieţi, mai adînc! striga el, fluturînd spre ei o căciulă barosană.

— Lasă, tăticule, nici o grijă. Dacă l-ai dat pe mîna lui Niculai cel Mare, fii liniştit.

Colectivul întreprinderii „Mătasea Populară" din Capitală a repurtat o nouă victorie: la data de 15 noiembrie planul de producţie pentru această lună a fost îndeplinit în proporţie de 115,1 la sută. Acum se dau produse în contul lunii decembrie.

In fotografie: utemistele Zanea Ulrike şi Astrid Dumitrescu lucrează la noile modele pentru ţesăturile de mătase.

Foto: Agerpres

CRONICA MUZICALĂ

Cvartetul „Komitas" la Bucureşti

In ultimii ani am fost vizitaţi în cîteva rînduri de formaţii sovietice de muzică de cameră. La concertele de neuitat date cu unsprezece ani în urmă de cvartetul „Vuillaume" din Kiev, la cele ale cvartetului „Ceaikovski" — care ne-a adus revelaţia unor splendide cvartete de Şostakovici şi a finelor aranjamente din muzica lui Prokofiev, datorate lui R. Barşai — sau la cele ale tînărului cvartet „Borodin" — de o muzicalitate şi un gust impecabil — am avut prilejul să apreciem înaltul nivel la care se prezintă muzica de cameră în Uniunea Sovietică.

Concertul cvartetului „Komitas" a fost aşteptat cu interes de iubitorii de muzică de la noi, care aflaseră de existenţa şi prestigiul acestuia din emisiunile noastre radiofonice şi din presă.

Cvartetul „Komitas" a luat fiinţă cu mai bine de trei decenii în urmă la Conservatorul din Moscova. Patru studenţi armeni, entuziaşti ai muzicii de cameră, au pornit la lucru împreună, ajungînd curînd să închege o formaţie omogenă, de frumos nivel, care a prins a se manifesta cu succes şi în afara conservatorului. Aflînd de aceste începuturi ale cvartetului „Komitas", gîndul mi-a fost purtat spre acel cvartet studenţesc din Cluj, care cu doi ani în urmă a prezentat la un nivel atît de remarcabil cîteva lucrări, în concertele date de studenţii clujeni. Mă întrebam dacă tinerii muzicieni îşi continuă activitatea şi acum? De asemenea mă gîndeam la unele formaţii reuşite de la Conservatorul din Bucureşti, care ar putea să se închege ca formaţii permanente, dacă fiecăruia nu i-ar surîde mai mult o carieră de multe ori problematică de solist.

Membrii cvartetului „Komitas", distins cu titlul de colectiv artistic emerit al R.S.S. Armenia şi de Cvartet de stat al republicii, în concertul de sîmbătă seara de la sala Dalles, au apărut deosebit de apropiaţi de muzica lor naţională. Patosul revărsărilor lirico-dramatice, contrastele puternice de sonoritate, valurile de crescendo şi descrescendo, ne-au apărut pe deplin adecvate în interpretarea interesantului şi măiestrului cvartet de Mirzoian, de o autenticitate neîndoielnică. Această lucrare, în primă audiţie la noi, se distinge printr-o complexă scriitură polifonică şi instrumentală, avînd puternice rădăcini în stilul muzicii naţionale armene.

Sub forma unei teme cu variaţiuni ne este prezentat un conţinut emoţional cuprinzător. Tema armeană este expresia unei puternice frămîntări. Allegro-ul (I-a variaţie) debutează cu cîntul alto-ului (remarcabil tălmăcit de Henrik Talalian, tînăr artist plin de muzicalitate, cu un sunet frumos, învăluitor şi de o precizie în intonaţie desăvîrşită). Primul Andante (variaţiunea a II-a) e un cîntec plin de nostalgie. Al doilea Allegro (variaţiunea a III-a) în care pe o figură de „perpetuum mobile" tema apare în valori lărgite, este o muzică motorică dominată însă de o idee melodică generoasă. Duo-ul plin de duioşie al viorilor din variaţia a IV-a şi ritmicul final (cu un lung, poate prea lung unison în coda), amintindu-ne că Aram Haciaturian este animatorul muzicii armene contemporane, vădeau totodată particularităţile talentului lui Mirzoian.

Prima audiţie a acestui cvartet s-a bucurat de o prezentare aleasă (unele distonări, în deosebi la vioara primă, nu pot umbri calităţile interpretării sincere, autentice), impunînd atenţiei lucrarea şi promiţătoarea personalitate a autorului ei.

Din muzica naţională armeană am mai auzit trei cîntece populare: „Primăvara", „Cocorul", „Prepeliţa" de Komitas, în rafinatul aranjament al lui Serghei Aslamazian — violoncelistul cvartetului.

Aslamazian este un muzician de sensibilitate, cunoscut din prelucrările unor lucrări din marele repertoriu clasic (creaţii polifonice de Bach ş.a.). De-a lungul concertului a apărut cel mai sensibil exponent al diferenţelor de stil, ale creaţiilor prezentate. Fără a căuta virtuozitatea, solistica cu orice preţ, fără a cădea niciodată în emfatic, el cîntă cu acea modestie artistică proprie muzicianului de cameră, iar atunci cînd are o parte solistă îi dă viaţă cu un gust desăvîrşit. Aşa s-a întîmplat, de pildă, în Andantele cvartetului nr. 2 de Ceaikovski.

Concertul a cuprins şi al 4-lea cvartet de Beethoven. Prima parte a acestui cvartet, bogat în suflu dramatic şi expresiv, cu o construcţie simplă, este una din puternicele creaţii ale lui Beethoven. Formaţia a executat această parte subliniind uneori la extrem, chiar cu duritate, contrastele ei.

Acelaşi tip de execuţie a contrastelor, care pare a rupe linia mare, l-am găsit în interpretarea acelui Andante scherzoso, care aminteşte puţin de prima simfonie de Beethoven.

Concertul cvartetului „Komitas" ne-a îngăduit să cunoaştem o formaţie sovietică de muzică de cameră cu susţinută activitate în patrie şi peste hotare. Primirea călduroasă de care s-a bucurat din partea unei săli entuziaste a constituit desigur cea mai frumoasă dovadă a dragostei şi aprecierii înalte a publicului nostru pentru arta muzicienilor din Armenia Sovietică.

FR. SCHAPIRA

Episoade din lupta studenţimii progresiste în anii regimului burghezo-moşieresc

Primul război mondial şi pagubele materiale pricinuite de acesta aduseseră economia Romîniei într-o situaţie foarte gravă. Stăpînirea burghezo-moşierească a recurs la împrumuturi înrobitoare în apus, înfeudînd ţara noastră imperialiştilor străini. Această situaţie avea repercusiuni directe asupra nivelului de trai al maselor muncitoare. Situaţia economică se înrăutăţea mereu pe măsură ce jaful practicat de imperialiştii din afară şi de burghezia autohtonă se intensifica. Această situaţie economică grea şi-a pus amprenta pe toate domeniile vieţii interne a ţării. Studenţimea a fost şi ea victima unei atari situaţii; ea a fost nevoită să ducă o permanentă luptă cu greutăţile create de regimul burghezo-moşieresc.

★

Orînduirea burghezo-moşierească făcea totul pentru a zăgăzui dorinţa fiilor oamenilor muncii de a-şi însuşi comorile ştiinţei şi culturii.

Prea puţini dintre aceştia puteau pătrunde în instituţiile de învăţămînt superior, iar cei care reuşeau totuşi să intre în facultăţi aveau de la început perspectiva unei vieţi grele.

Un articol din ziarul „Studenţimea nouă" din 1931 arăta că cei ce beneficiau în primul rînd de puţinele burse pe care statul se învrednicea să le acorde nu erau studenţii săraci şi merituoşi, ci fiii de prefecţi sau moşieri cu protecţie la minister. Trebuie precizat, de asemenea, că studenţii bursieri primeau o bursă în valoare de 300 lei, iar costul căminului şi al cantinei se ridica la 850 lei. Situaţia aceasta devenise cu atît mai grea cu cît în anul 1926 costul mesei la cantină se ridica de la 600 la 900 lei („Ideea universitară" 3 oct. 1926).

Căminele studenţeşti — şi ele destul de puţine în raport cu necesităţile vieţii studenţeşti — erau slab îngrijite şi nu asigurau nici pe departe condiţiile elementare de trai ale studenţimii. Taxele universitare erau împovărătoare, foarte greu de suportat. Ele variau între 1.600 lei în anii 1924—1925 şi 2.000 pînă la 5.000 lei în perioada crizei din 1929—1933. Pe lîngă taxele obişnuite studentul era obligat să plătească şi taxa pentru examene. Această situaţie a făcut ca în 1931 la „Academia Comercială", unde taxele ajunseseră chiar la 5.000 de lei, foarte mulţi studenţi să nu se poată prezenta la examene neavînd taxele de examen plătite.

Studenţii care în ciuda tuturor acestor greutăţi reuşeau să termine o facultate se vedeau puşi în imposibilitatea de a-şi profesa meseria pentru care se pregătiseră. Statul nu asigura posibilităţi pentru profesarea meseriei lor. Este foarte grăitor în această privinţă un anunţ al rectoratului din Iaşi din anul 1931 care atrăgea atenţia studenţilor că: „prin primirea lor în facultăţi statul nu contractează nici o obligaţie de a le da un post după ce-şi vor lua diploma". Aşa că de cele mai multe ori absolvenţii facultăţilor îngroşau tot mai mult rîndurile şomerilor intelectuali.

★

Impotriva situaţiei grele create de regimul burghezo-moşieresc studenţii conştienţi au luptat perseverent.

Lupta studenţimii progresiste a constituit o parte a luptei generale duse de întregul popor muncitor condus de Partidul Comunist din Romînia împotriva regimului burghezo-moşieresc. In conducerea activităţii studenţimii progresiste în acea perioadă un rol important l-a jucat U.T.C. Incă de la începutul existenţei sale U.T.C. a demascat regimul greu de viaţă la care era supus tineretul studios.

Congresul al IV-lea al P.C.R. a acordat o atenţie deosebită problemei studenţeşti. In rezoluţia cu privire la problema tineretului, partidul îndruma U.T.C.-ul să-şi intensifice munca sa în rîndurile tineretului studios.

Munca desfăşurată de tinerii comunişti, de celulele U.T.C. din facultăţi a ajutat într-o măsură însemnată la formarea unei opinii progresiste în rîndul studenţilor cinstiţi. Studenţimea cinstită a fost ajutată să înţeleagă că numai alături de poporul muncitor şi luptînd sub conducerea avangărzii sale — Partidul Comunist din Romînia — va putea cuceri o viaţă omenească în cămine şi cantine, mijloace de existenţă, depline posibilităţi de cultură şi de studiu. Pături tot mai largi ale studenţimii s-au alăturat luptei revoluţionare duse de poporul nostru împotriva regimului burghezo-moşieresc.

Pentru a da o turnură greşită mişcărilor studenţeşti şi pentru a produce o diversiune, guvernele burghezo-moşiereşti au căutat ca, sub voalul unor lozinci patriotarde şi naţionaliste, să inducă în eroare masa studenţească, s-o abată de la lupta pentru satisfacerea intereselor ei vitale.

Folosindu-se de o mînă de huligani şi subvenţionîndu-i cu fonduri, partidele burgheze au trecut la formarea unor organizaţii cu caracter fascist. Elementele înaintate ale studenţimii noastre au luat atitudine fermă, hotărîtă, pentru a contracara acţiunile huliganice.

Elementele cinstite ale studenţimii au creat în vara anului 1925 „Uniunea studenţilor independenţi", organizaţie care avea ca organ de presă ziarul „Viaţa universitară" şi în conducerea căreia se găseau şi comunişti. Această organizaţie a încercat pentru prima dată crearea unui front-unic al studenţimii progresiste.

„Uniunea studenţilor independenţi" a reuşit să strîngă în jurul său mase însemnate de studenţi, deşi existenţa ei a fost destul de scurtă. Ea a reuşit cu ajutorul organului său de presă „Viaţa universitară" să arate adevărata faţă a mişcării fasciste şi mai ales să demaşte pe cei ce subvenţionau acea mişcare potrivnică intereselor reale ale studenţimii.

In toamna anului 1925, aparatul de represiune burghezo-moşieresc a interzis „Uniunea studenţilor independenţi" şi a oprit apariţia ziarului „Viaţa universitară".

Dar în ciuda teroarei şi a permanentelor şicane, mişcarea progresistă universitară continua să apere interesele vitale ale studenţimii sărace. Deşi se suspendase „Viaţa universitară", se reuşeşte totuşi ca în continuare să apară „Ideea universitară", ziar care ducea mai departe lupta pentru un trai mai bun al studenţimii şi pentru demascarea mişcărilor fasciste din universităţi.

In anii crizei economice (1929—1933) se constată o creştere continuă a luptei studenţimii progresiste. Sub îndrumarea Uniunii Tineretului Comunist a apărut în februarie 1931 ziarul „Studenţimea nouă". Ziarul era organul de presă al organizaţiei progresiste „Uniunea studenţilor săraci", organizaţie ce avea menirea să lupte împotriva regimului de mizerie impus în universităţi, să lupte pentru apărarea intereselor studenţeşti şi pentru acordarea de drepturi şi libertăţi politice masei de studenţi. Programul organizaţiei „Uniunea studenţilor săraci" a fost expus în mod clar în primul număr al ziarului „Studenţimea nouă" din 15 februarie 1931. In program se cerea „Dreptul nestingherit al studenţilor de a lua parte efectivă la manifestaţiile maselor exploatate în orice organizaţie ar fi ele, de a-şi organiza seminarii, cercuri de studii, şezători etc. pentru ridicarea nivelului lor ideologic". De asemenea, programul, exprimînd interesele maselor de studenţi cinstiţi, cerea printre altele „închegarea frontului-unic pe scară naţională şi internaţională a tuturor studenţilor indiferent de origină etnică".

Ca urmare a activităţii desfăşurate de partid şi U.T.C. în rîndurile masei studenţeşti progresiste, tot mai mulţi studenţi îşi dădeau seama că în societatea capitalistă nu-i cu putinţă satisfacerea revendicărilor lor.

„Uniunea studenţilor săraci" se ridica nu numai împotriva regimului de teroare şi mizerie din universităţi, ea se ridica şi împotriva politicii duse de partidele burgheziei şi moşierimii în vederea pregătirii războiului antisovietic. Ea demasca în chip curajos aceste manevre, iar în coloanele gazetei sale „Studenţimea nouă" propaga realizările mărețe ale Uniunii Sovietice, posibilităţile largi ce s-au creat tineretului în U.R.S.S.

Ca şi „Uniunea studenţilor independenţi", organizaţia „Uniunea studenţilor săraci" şi organul său „Studenţimea nouă" a avut o existenţă scurtă. Totuşi ea a reuşit, antrenînd masa studenţilor progresişti, să-i facă să înţeleagă că, victoria luptei lor este cu putinţă — aşa cum relata „Studenţimea nouă" din 15 iunie 1931 — numai în lupta revoluţionară alături de clasa muncitoare şi de tineretul muncitor.

Ca o consecinţă a procesului ascendent al luptei studenţeşti, în martie 1932 la Cluj, Iaşi, Bucureşti au avut loc greve şi demonstraţii studenţeşti. La Bucureşti demonstraţia s-a transformat chiar în ciocnire cu poliţia. Cauzele acestor manifestaţii erau: taxele extrem de mari, măsurile restrictive impuse în facultăţi, starea de mizerie a căminelor şi cantinelor. Mişcările şi demonstraţiile studenţeşti s-au înteţit în anul 1933 pe măsură ce, din cauza crizei economice, condiţiile de viaţă ale studenţilor se înrăutăţeau. In februarie 1933 s-a desfăşurat la Bucureşti, la Facultatea de drept şi la cea de medicină o grevă al cărei obiectiv era mai ales lupta împotriva taxelor extrem de mari. Greva a durat mai multe săptămîni şi a fost însoţită de demonstraţii de stradă. Ea a cunoscut forme din cele mai violente, de la pichetele de grevă pînă la încăierări cu spărgătorii de grevă şi ciocniri de stradă cu poliţia şi jandarmeria. In urma acestei greve rectoratul universităţii a recurs la închiderea facultăţilor. In ciuda acestor măsuri lupta studenţimii progresiste n-a încetat ci s-a intensificat.

Luptele muncitorilor pentru bararea drumului fascismului, grevele eroice ale C.F.R.-iştilor şi petroliştilor s-au bucurat din plin de simpatia şi sprijinul studenţilor cinstiţi. Un apel semnat de „Comitetul local al organizaţiei comuniste studenţeşti" din Bucureşti arată că studenţimea progresistă se solidarizează cu acţiunile eroice ale muncitorilor C.F.R.-işti şi petrolişti şi că cheamă la formarea de comitete de apărare a C.F.R.-iştilor şi pentru strîngerea de fonduri necesare ajutorării familiilor celor arestaţi.

Burghezia a încercat prin toate mijloacele să lovească în studenţimea progresistă. Organizaţiile progresiste studenţeşti au fost suspendate. Studenţilor progresişti li s-a ridicat dreptul de a se întruni în congrese în care să discute problemele lor vitale. In schimb organizaţiilor fasciste li se punea la dispoziţie tot ceea ce le era necesar desfăşurării activităţii huliganice.

Nici o măsură teroristă nu a putut însă să abată studenţimea cinstită de la lupta ei. Sub îndrumarea studenţilor comunişti şi progresişti în tot cursul anului 1934 s-a dus o acţiune susţinută pentru cucerirea comitetelor asociaţiilor studenţeşti pentru a apăra în aceste comitete drepturile studenţilor săraci şi pentru a înlătura elementele fasciste din conducerea asociaţiilor respective.

Luptele studenţeşti au crescut tot mai mult în amploare pe măsură ce se încerca, cu ajutorul măsurilor luate de guvern, fascizarea vieţii universitare. Aşa, de pildă, la începutul anului 1935 a izbucnit greva studenţilor de la Facultatea de drept din Bucureşti. Acestei greve i s-au alăturat studenţii de la medicină precum şi studenţii de la Facultăţile de drept din Iaşi şi Cluj. (Analele Institutului de istorie a partidului nr. 5 pag. 141).

In luna aprilie grevele au izbucnit din nou. In faţa acestei situaţii senatul universitar a hotărît închiderea tuturor cantinelor şi a căminelor. In ciuda acestor măsuri lupta a continuat. Senatul universitar a hotărît atunci închiderea cursurilor la Facultatea de drept, ceea ce era echivalent cu pierderea anului universitar.

In timpul grevei din 1935 de la Facultatea de drept un manifest al C.C. al U.T.C. chema pe toţi studenţii să se alăture grevei, să lărgească acţiunea lor, să ceară reducerea taxelor, sporirea numărului de burse, să lupte împotriva instrucţiei premilitare etc.

Acţiunile studenţimii progresiste capătă în anul 1935 un caracter mai organizat prin constituirea Frontului Studenţesc Democratic.

Frontul Studenţesc Democratic s-a născut ca o consecinţă a faptului că în faţa acţiunilor fasciste tot mai evidente se punea problema unirii studenţilor într-o organizaţie de masă democratică, o organizaţie care să făurească un front unic antifascist al studenţimii. Organizaţia Frontului Studenţesc Democratic era condusă de Partidul Comunist din Romînia şi avea ca organ de presă ziarul „Studentul romîn". Ziarul a apărut la 30 octombrie 1935 şi milita pentru interesele studenţimii sărace, împotriva activităţii criminale a organizaţiilor fasciste, pentru democraţie şi progres. (Analele Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R. nr. 5 pag. 144).

Incă de la începutul existenţei sale F.S.D. a desfăşurat o largă activitate de antrenare a masei de studenţi cinstiţi la lupta pentru revendicările lor vitale. La Bucureşti, la 23 ianuarie 1936 în cadrul unei întruniri iniţiate de Frontul Studenţesc Democratic a fost pusă în discuţie problema condiţiilor grele de viaţă ale studenţimii sărace, demascîndu-se uneltirile guvernului de restrîngere a drepturilor democratice şi de fascizare a vieţii universitare.

După întrunire — studenţii au pornit să demonstreze pe străzile Capitalei sub lozinci democratice ca: „Jos fascismul", „Trăiască F.S.D.", „Trăiască lupta antifascistă" (Analele Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R. nr. 5, pag 144).

Activitatea Frontului Studenţesc Democratic a continuat pînă în 1938. F.S.D. a reuşit ca în toată această perioadă să se situeze în fruntea acţiunilor studenţilor cinstiţi şi să contracareze multe din acţiunile organizaţiilor fasciste. Frontul Studenţesc Democratic a reuşit să cucerească numeroase comitete de cămin şi cantină şi să apere de acolo drepturile studenţilor săraci.

Frontul Studenţesc Democratic a condus în cursul anului 1937, în ciuda faptului că exmatriculările studenţilor progresişti se ţineau lanţ, o serie de mari acţiuni studenţeşti. Aşa de pildă, în Bucureşti au avut loc greve şi mişcări violente la Universitate. De asemenea la Cluj, la Facultatea de medicină şi la Academia de Ştiinţe Agricole s-au desfăşurat greve. In ianuarie 1937 studenţii de la Academia Comercială din Bucureşti au pornit greva peste capul conducerii fasciste a societăţii studenţeşti.

Anul 1938 a adus odată cu instaurarea dictaturii regale desfiinţarea ultimelor drepturi şi libertăţi democratice. Odată cu celelalte organizaţii legale a fost desfiinţat şi Frontul Studenţesc Democratic, iar ziarul său, „Studentul romîn" şi-a încetat apariţia.

Totuşi, măsurile represive nu au putut înfrînge elanul de luptă al studenţimii progresiste. Ea se va afla alături de întreg tineretul muncitor în lupta pentru dărîmarea regimului burghezo-moşieresc. Tineretul studenţesc a protestat împotriva actului criminal de atacare a statului sovietic şi a continuat să lupte alături de poporul muncitor pentru eliberarea ţării de sub regimul fascist al lui Antonescu.

Bogata tradiţie de luptă a studenţilor progresişti din trecut este continuată azi de mii şi mii de fii ai oamenilor muncii veniţi pe băncile facultăţilor să înveţe, să se pregătească pentru a deveni cadre de specialişti care să-şi dăruiască forţele şi priceperea luptei pentru construirea socialismului.

PETRE IGNAT

Supărarea unei instructoare de pionieri

E a treia sau a patra zi de cînd umblă după el. Ii caută de atîtea zile — îi trebuie instructori de pionieri. Incep alegerile și nu are instructori pentru detașamente.

In camera pionierilor toate erau așezate la locul lor. Ar fi vrut să facă ceva și nu avea ce. Acum era nervoasă. A scos niște tabele, s-a uitat pe ele și apoi le-a aruncat în sertar. Toți o cunoșteau ca pe o fată calmă, cu multă răbdare și acum, poftim...

Mai ușor a mers cu directorul de la I.T.B. Și ce, parcă era obligat să stea de vorbă cu ea? Și totuși a stat. A primit-o frumos și au discutat atît de mult...

— 700 de pionieri? Nu, nu-i puțin. Și ce aveți de gînd să faceți pentru ei?

Nu-i o plăcere să discuți cu un astfel de om? Te înțelege, ascultă, te înțelege.

— Vrem să organizăm ceva mai tîrziu... cîteva excursii frumoase afară din București

— E simplu. Asta se rezolvă ușor. Cînd vreți, un telefon și aveți mașină.

Simplu! Fără multă vorbă. Asta om, zic și eu. Avem, poftim, vă sprijinim, altceva de ce mai aveți nevoie?

— Atelierele,.., atelierele de lăcătușerie și tîmplărie. Copiilor le plac. Vin cu dragoste, dar vedeți, nu prea avem ce ne trebuie prin ele. Atîta a spus: „nu prea avem ce ne trebuie prin ele" și să te duci să le vezi acum! Inzestrate cu tot ce este nevoie în astfel de ateliere. Și parcă s-a mulțumit numai cu atît? Nu! Mai deunăzi i-a zis:

— Fac teorie cît fac, și practică în atelierul vostru și apoi îi luați și veniți cu ei în uzină. Mai stau de vorbă cu muncitorii, mai văd, mai învață...

Numai el, Dănescu, secretarul U.T.M. nu se lasă găsit de loc.

Un sunet de clopoțel o făcu pe tovarășa Botezatu să tresară. Ieși în fugă pe culoar și, în sfîrșit...

— Tovarășe Dănescu, stai frate de vorbă și cu mine.

— Nu pot, nu am timp.

— Cum nu ai timp, tovarășe, doar este o problemă importantă. Este vorba de munca pionierilor.

— Bine, bine, vin. Spune, dar repede că mă grăbesc.

„Auzi, el se grăbește! Păi care din noi e mai grăbit, tovarășe Dănescu, eu sau dumneata? Mie îmi bat alegerile la ușă și eu nu sînt grăbită?"

— Spune, tovarășă instructoare superioară de pionieri, despre ce este vorba?

— Ne trebuie instructori pentru detașamentele de pionieri. Incep alegerile...

— Bun, și?

— Cum și?

— Da, și ce vrei să-ți fac eu?

— Să mă ajuți, tovarășe, să mă ajuți să găsim instructori buni, inteligenți...

— Da, da, să te ajut...

Nu știa ce să mai creadă. „Ce o fi cu băiatul ăsta?"

— Instructori spui?

— Da, instructori.

Se uită la fată, zîmbind la nu știu ce gînd și spuse brusc:

— N-am!

Instructoarea rămase ca trăsnită: „300 de utemiști sînt în școala noastră și nu se găsesc 20 pentru munca de instructori? Nu se poate, glumește".

— Așa-i că glumești? întrebă ea.

— Eu nu am timp de glume, tovarășe.

— Atunci cum să înțeleg cele ce mi-ai spus dumneata?

— Pot să-ți explic și morfologic și sintactic, dacă vrei, deveni Dănescu ironic. De altfel „n-am" mai înseamnă și „nu pot", înțelegi dumneata, nu pot, n-am de unde.

— Cum adică, tovarășe, din atîția utemiști...

— Din atîția utemiști. Ce dacă-s atîția? Nu vor, nu le place munca asta, ce să le fac?

— Minți, nu-i adevărat.

Botezatu roși. Asemenea ieșiri nu avusese niciodată. Dar, totuși cum de a putut el să spună asemenea lucruri. „Nu vor", auzi! Dar nu-i adevărat. N-au venit la ea fete și băieți și au rugat-o să-i facă instructori? Dar ea a vrut să lucreze organizat, să facă un lucru temeinic, cu știrea secretarului U.T.M. Și acum secretarul spune „nu vor, nu le place". Cu ce drept spune el astfel de lucruri? Ii e lene, e comod — să spună așa, nu să arunce vina pe utemiști!

Dănescu se uită la ea cu indignare.

— Eu mint tovarășă? Ei bine, atunci încearcă, încearcă să-i recrutezi dumneata, și peste trei zile, dacă n-ai să vii să-mi ceri scuze, să nu-mi spui mie Dănescu, secretar la U.T.M.? Și ieși trîntind ușa.

„Eu să-i cer scuze? Ei, asta chiar că n-am s-o fac"!

I-au trebuit trei zile? Nu, nu i-a trebuit decît să treacă prin clasele a IX-a și a X-a și doar să-i anunțe pe fete și băieți

— Elevii utemiști, fruntași la învățătură și care iubesc copiii se pot înscrie pentru a primi munca de instructori de pionieri. Atît a trebuit să le spună. Și într-o singură zi a găsit mai mulți decît îi trebuiau.

„Scuze? Nu, scuze nu-ți cer, tovarășe Dănescu, lasă... De altfel o să vedem noi cine va trebui să-și ceară scuze".

Alegerile s-au terminat cu bine. Nu ar fi fost rău dacă ar fi participat și tovarășii din comitetul U.T.M. l-ar fi putut ajuta în multe privințe pe copii. Iată, spre exemplu, acum. Clasa a IV-a ține o adunare în care sînt primiți noi elevi în rîndurile pionierilor. Emoții firești. Desfășurate cu seriozitatea și gravitatea de care dau dovadă copiii în anumite împrejurări, totul era cîntărit la aceste adunări ca într-o adunare de oameni mari.

— Tică Sandu stă pe stradă cu mine. Vorbitoarea stătea în picioare, dreaptă, fără să se legene cînd pe un picior cînd pe celălalt și vorbea rar — In ultimul timp învăța mai bine. Dar pe stradă bate copiii.

— Tică bate copiii și pionierii nu pot accepta așa ceva.

— Ana Adaliana este o fetiță bună — vorbea un băiat cu un moț blond, bluză albastră și cu o față inteligentă — merge singură acasă, nu se bagă cînd se bat copiii, se joacă mai mult singură. Să o primim, eu sînt de acord.

Instructoarea nu a observat. Era ocupată cu citirea cererilor. Și faptul a trecut nebăgat în seamă. Copiii au fost de acord cu cei retrași, rupți de colectiv și nimeni nu le-a spus că un astfel de lucru își are și o latură negativă. Dacă utemiștii din școală ar primi sarcină să participe la adunările pionierești multe din asemenea trăsături, poate încă imperceptibile la copil, ar putea fi treptat înlăturate. Sînt convins că acești copii ar fi bucuroși să participe la o adunare tematică închinată tovărășiei, prieteniei și ea ar fi mai mult decît folositoare. Astfel de adunări s-ar putea lesne organiza, mai ales cu sprijinul utemiștilor.

Dar ce vreți? Secretarul spune: „nu vor, nu le place", afirmație ce s-a dovedit cu totul gratuită.

Nu, utemiștii din Școala „I. L. Caragiale" din București vor să muncească cu pionierii, le place o astfel de activitate, numai să li se creeze posibilitatea de a ajuta organizația de pionieri.

E oare atît de greu, tovarășe Dănescu?

PETRU ISPAS

A 11-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

Cuvîntarea lui D. T. ȘEPILOV

în ședința din 19 noiembrie

NEW YORK 20 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., în ședința plenară din 19 noiembrie 1956 a Adunării Generale. Arătînd că delegația sovietică a obiectat împotriva includerii pe ordinea de zi a sesiunii Adunării Generale a O.N.U. a problemei cu privire la situația din Ungaria, D. T. Șepilov a declarat:

Eforturile insistente de a menține problema cu privire la situația din Ungaria pe ordinea de zi a sesiunii Adunării Generale a O.N.U nu este dictată nicidecum de grija pentru interesele poporului ungar, ci de intenția anumitor cercuri, pe de o parte de a abate atenția opiniei publice de la acțiunile agresive ale Angliei, Franței și Israelului în Egipt iar pe de altă parte de a încuraja forțele reacționare subterane din Ungaria, promițîndu-le sprijin din partea O.N.U.

De ce a fost stîrnită zarva provocatoare în jurul „problemei ungare"

In ceea ce privește proiectul de rezoluție prezentat de delegația Cubei, se simte de departe mirosul putred de provocare al acestui document. Proiectul conține născociri calomnioase potrivit cărora guvernul Uniunii Sovietice, trimite cu forța, cu consimțămîntul autorităților ungare, prizonieri unguri dincolo de granițele Ungariei. Pînă și în cele mai rele perioade ale „războiului rece" ar fi fost greu de găsit un alt document care să încalce în asemenea măsură cerințele elementare de fundamentare a acuzațiilor aduse, așa cum se întîmplă în cazul de față.

Străduindu-se să dea afirmațiilor lor calomnioase aparența verosimilului, autorii proiectului rezoluției cubane se referă, fără nici un temei, la imaginara „știre transmisă de postul de radio oficial Budapesta". Printr-o verificare s-a stabilit însă că postul de radio Budapesta nu a transmis nici un fel de știri de acest fel. De aceea, reprezentantul Cubei nu se mai referă astăzi la această sursă. Drept altă „sursă" de informare în proiectul de rezoluție au fost menționate știrile „întregii prese mondiale". Termenul „întreaga presă mondială" se referea în realitate la acele organe de presă, care, executînd docil comanda cercurilor reacționare, ticluiesc născociri de tot felul referitoare la situația din Ungaria. Dar astăzi, reprezentantul Cubei a fost nevoit să renunțe și la referirea la această sursă, deoarece „presa mondială" nu oferă nici un fel de fapte autentice de acest gen.

Referirea din proiectul de rezoluție modificat că în Ungaria ar fi avut loc o încălcare a „convenției cu privire la prevenirea crimei de genocid și la pedepsele pentru aceasta", urmărește să dea acestui document provocator aparența de fundamentare juridică. Se știe însă că convenția mai sus-menționată, care condamnă actele săvîrșite cu intenția de a extermina oameni numai pe motiv că aparțin unui anumit grup național, etnic, rasial, sau religios, nu are nici o legătură cu problema situației din Ungaria.

Dacă delegația Cubei ar fi fost preocupată în mod serios de lupta împotriva genocidului, ea ar fi trebuit să se intereseze de situația din acele țări în care are loc cu adevărat această practică monstruoasă. In mod concret D. T. Șepilov s-a referit la situația din Kenya și Algeria.

In ceea ce privește născocirea năstrușnică, potrivit căreia niște „prizonieri unguri", printre care femei și copii, sînt deportați dincolo de granițele Ungariei, știți că această născocire a fost dezmințită categoric la Budapesta, inclusiv de postul de radio Budapesta, la care delegația Cubei a încercat să se refere într-un mod atît de imprudent în rezoluția inițială.

După ce a citat comunicatul oficial al guvernului R.P. Ungare din 18 noiembrie în care sînt combătute zvonurile mincinoase cu privire la transportarea în U.R.S.S. a celor arestați, D. T. Șepilov a spus:

Astfel, născocirea despre deportarea de cetățeni unguri în Uniunea Sovietică s-a spulberat.

Prin urmare, proiectul delegației Cubei nu formează pentru noi un obiect de discuție, deoarece acest proiect de rezoluție este calomnios în esența lui. Dar, dacă Adunarea Generală a consimțit să amîne discuțiile generale și să înceapă imediat dezbateri cu privire la proiectul de rezoluție prezentat de delegația Cubei, delegația sovietică consideră la rîndul ei necesar să prezinte în mod obiectiv problema privind situația din Ungaria.

Adevărata esență a evenimentelor din Ungaria

Ce s-a petrecut în realitate în Ungaria, potrivit datelor de care dispune Uniunea Sovietică?

După cum arată faptele, vechea conducere a Ungariei a comis greșeli și denaturări grosolane în problemele de politică generală și în politica sa economică. Aceste greșeli, precum și greutățile economice care s-au ivit în Ungaria în perioada de reconstrucție a economiei ei naționale, au stîrnit nemulțumirea legitimă a unei părți a populației, care a cerut lichidarea lipsurilor și greșelilor. Aceste revendicări au fost susținute și de mulți conducători ai Ungariei.

Acțiunile maselor populare care s-au ridicat la 23 octombrie împotriva greșelilor și denaturărilor grave, săvîrșite de vechea conducere a Ungariei, au fost cu totul legitime. Curînd însă, elemente reacționare fasciste, care tindeau să submineze regimul democrat-popular și să-l răstoarne, au încercat să folosească în scopurile lor această mișcare sănătoasă. Incă la 23 octombrie, cînd la Budapesta a avut loc o demonstrație la care au participat numeroși oameni ai muncii, însuflețiți de intenții bune, conducătorii elementelor contrarevoluționare subterane au scos pe străzi grupuri înarmate, dinainte pregătite. Acestea au provocat la Budapesta tulburări în masă, care s-au transformat apoi într-o rebeliune a forțelor antipopulare.

Străduindu-se să pună cît mai grabnic capăt acestei rebeliuni, guvernul ungar a rugat guvernul U.R.S.S. să-și dea consimțămîntul ca unitățile trupelor sovietice aflate în Ungaria, potrivit tratatului de la Varșovia, să dea ajutor organelor ungare care au fost însărcinate să asigure ordinea și liniștea la Budapesta. In telegrama pe care Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a primit-o la 24 octombrie 1956 din partea președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare, se spunea:

„In numele Consiliului de Miniștri al R.P. Ungare rog guvernul Uniunii Sovietice să trimită în ajutor la Budapesta trupe sovietice în vederea lichidării tulburărilor ivite la Budapesta, în vederea restabilirii grabnice a ordinei și a creării condițiilor pentru munca constructivă pașnică".

Această rugăminte reflecta voința poporului ungar de a restabili grabnic ordinea în țară. Și chiar Imre Nagy, care ulterior, favorizînd forțele reacționare, a început să cedeze pozițiile statului socialist, a declarat la 25 octombrie că introducerea trupelor sovietice în lupta împotriva forțelor contrarevoluției a devenit „necesară în numele intereselor vitale ale orînduirii noastre socialiste".

Uniunea Sovietică nu a putut, firește, să refuze de a satisface cererea de ajutor a unui stat prieten. Dar, numai după cîteva zile, avînd în vedere că staționarea în continuare a unităților de trupe sovietice la Budapesta putea constitui un pretext pentru o nouă agravare a situației, guvernul U.R.S.S., în înțelegere cu guvernul ungar, a dispus retragerea trupelor din capitala ungară.

Ce s-a întîmplat mai tîrziu? După ce trupele sovietice au plecat din Budapesta, forțele reacționare și-au scos masca și au început să masacreze cu cruzime militanți democrați din Ungaria, patrioți unguri cinstiți.

Forțele contrarevoluției, care pe zi ce trecea devenau tot mai impertinente, împingeau guvernul Imre Nagy, care scăpase frînele conducerii, din ce în ce mai mult pe calea complicității cu rebelii.

In continuare, D T Șepilov a vorbit despre ororile săvîrșite de bandele contrarevoluționare — aceasta pe bază de fapte publicate în ziare din țările capitaliste care nu pot fi bănuite de simpatie față de comuniști

Deasupra ogoarelor pașnice ale Ungariei — a declarat D. T. Șepilov — s-a ridicat spectrul groaznic al fiarei fasciste. Viața a milioane de unguri, drepturile lor cetățenești elementare, locuințele, avutul lor, securitatea, au fost primejduite.

Guvernul Imre Nagy s-a dovedit a fi nu numai incapabil să contracareze ofensiva reacțiunii, dar sub presiunea ei îndepărta pas cu pas din componența sa pe reprezentanții forțelor democratice ale națiunii. In cele din urmă guvernul Nagy s-a destrămat, predînd pozițiile sale reacțiunii care s-a străduit să instaureze în țară o dictatură fascistă. In Ungaria a început haosul.

„In aceste împrejurări grele au început să se dezmeticească acei oameni ai muncii care în prima etapă, neorientîndu-se bine în evenimente, cedaseră într-un fel sau altul îndemnurilor provocatoare ale instigatorilor la rebeliune. Forțele democrat-populare din Ungaria au început să organizeze rezistența împotriva fascismului. Oamenii de stat cinstiți au părăsit guvernul lui Nagy, convingîndu-se că el nu este decît un paravan pentru reacțiunea fascistă care începuse să domine în țară. Janos Kadar, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri în guvernul lui Nagy, a format noul guvern revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar. Acest guvern și-a propus drept sarcină apărarea cuceririlor democratice ale poporului ungar, apărarea orînduirii democrat-populare. Indeplinirea acestei sarcini ar fi fost cu neputință fără zdrobirea bandelor fasciste reacționare care au încercat să restaureze vechiul regim hothysto-fascist.

Noul guvern a cerut Uniunii Sovietice să-l ajute la respingerea ofensivei forțelor fascismului, la restabilirea ordinei și a vieții normale în țară. Rezolvarea acestei probleme nu a fost ușoară pentru guvernul sovietic. Ne-am dat seama de greutățile care se ivesc în mod inevitabil cînd se folosesc trupele unei țări într-o altă țară. Guvernul sovietic nu a putut rămîne însă indiferent față de soarta Ungariei prietene.

Este îndeobște cunoscut că poporul sovietic a jertfit viața a milioane de fii ai săi în lupta pentru eliberarea Europei de sub tirania fascistă, inclusiv pentru eliberarea Ungariei. Și iată că acum deasupra poporului ungar a planat din nou primejdia înrobirii de către reacțiunea fascistă.

Istoria nu ar fi iertat niciodată oamenilor muncii ungari și poporului sovietic, care a adus jertfe uriașe pentru eliberarea Ungariei de sub asuprirea fascistă, dacă acum, după 12 ani de la zdrobirea hoardelor hitleriste în cel de al doilea război mondial, oamenii ungari și sovietici ar fi dat înapoi în fața participanților la putchul contrarevoluționar și ar fi admis restabilirea unui focar al fascismului în centrul Europei.

Oamenii sovietici nu puteau să nu-și îndeplinească datoria față de Republica Populară Ungară cu atît mai mult cu cît tratatul de pace cu Ungaria, care, este cazul să spunem, poartă de asemenea semnăturile S.U.A. și Angliei, prevede nu numai dizolvarea tuturor organizațiilor de tip fascist aflate pe teritoriul Ungariei, ci și obligația Ungariei de a nu admite în viitor existența și activitatea unor organizații de acest fel.

Nu putem să nu ținem seama și de faptul că Ungaria este o țară vecină cu Uniunea Sovietică și că U.R.S.S. este legată de Ungaria prin Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală de la Varșovia, care unește un grup de state. Victoria forțelor reacționare din Ungaria ar fi însemnat transformarea ei într-un nou cap de pod pentru un război agresiv nu numai împotriva Uniunii Sovietice, ci și împotriva celorlalte țări din Europa răsăriteană. Sîntem convinși că orice guvern democrat, unit prin legături de prietenie cu o țară vecină, nu ar fi putut trece peste o asemenea cerere de ajutor ca acea venită din partea Ungariei.

Cu ajutorul unităților armatei sovietice forțele revoluționare ungare au făcut în scurt timp inofensivi pe rebeli. Realizînd programul democratic proclamat de el, guvernul Ungariei normalizează viața din țară.

Rolul reacțiunii de peste hotare în organizarea putchului antipopular

Aș vrea să mă refer acum la încă un aspect al problemei pe care o examinăm.

Datele concrete de care dispunem arată cît se poate de evident că evenimentele care s-au petrecut în Ungaria ar fi luat cu totul un alt caracter și nu ar fi provocat vărsări de sînge dacă, chiar de la început, în spatele acțiunii forțelor contrarevoluționare interne din Ungaria nu s-ar fi aflat instigatori de peste hotare care pregăteau de multă vreme dezlănțuirea putchului fascist împotriva orînduirii democrat-populare din Ungaria.

De multă vreme numeroase organe occidentale folosesc toate mijloacele de propagandă pentru a lansa îndemnuri la răsturnarea orînduirii de stat existente în țările democratice; ele creează „centre" speciale pe teritoriul Republicii Federale Germane și al Austriei, de unde se duce o activitate subversivă sistematică împotriva statelor din Europa răsăriteană, inclusiv trimiterea de spioni și grupuri de diversioniști pe teritoriile lor.

Nu întîmplător, începînd de la jumătatea anului 1955, s-a intensificat simțitor amestecul cercurilor guvernante ale S.U.A. în treburile interne ale Ungariei. Mesajele unor personalități oficiale din S.U.A. adresate poporului ungar și conținînd îndemnuri la răsturnarea puterii legale; adoptarea la 16 aprilie a.c. de către Camera Reprezentanților a unei rezoluții care cheamă fățiș la așa-zisa „eliberare" a țărilor de democrație populară; emisiunile sistematice subversive ale posturilor de radio ale unor țări din Occident; răspîndirea în masă de manifeste calomnioase cu ajutorul baloanelor aeriene; sprijinirea fățișă a lepădăturilor fasciste din rîndurile emigranților unguri; trimiterea în Ungaria de spioni și diversioniști — toate acestea au avut drept scop — după cum a devenit limpede acum — sprijinirea complotului antipopular care se pregătea în mod clandestin.

Știți foarte bine că activitatea subversivă a S.U.A. împotriva țărilor Europei răsăritene a fost legalizată de Congresul american și, mai mult decît atît, a fost ridicată la rangul de politică oficială. Amintiți-vă ce dezbateri furtunoase au avut loc în Adunarea Generală cînd în S.U.A. a fost adoptată pentru prima oară legea, nemaiîntîlnită pînă atunci în practica unui stat, care autoriza guvernul să cheltuiască 100 milioane dolari pentru activitatea subversivă! In această lege se spunea fără înconjur că acești bani sînt destinați „pentru orice persoane selecționate (!) care locuiesc în Uniunea Sovietică, Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, Romînia, Bulgaria, Albania precum și în Republica Democrată Germană și în alte țări și pentru persoanele care au fugit din aceste țări sau regiuni", fie pentru a forma din aceste persoane subunități ale forțelor armate care să sprijine organizația tratatului nord-atlantic, fie în alte scopuri".

De atunci, legi similare au fost adoptate în S.U.A. în fiecare an și sute de milioane de dolari au curs șuvoi pentru a alimenta activitatea subversivă.

In decursul ultimilor ani, în Republica Populară Ungară a fost demascat un mare număr de grupuri subversive finanțate de străinătate. In această ordine de idei guvernul Republicii Populare Ungare a protestat în repetate rînduri împotriva amestecului grosolan al anumitor state occidentale în treburile interne ale Ungariei. Așa dar putchul contrarevoluționar din Ungaria a fost pregătit de mult, a fost pregătit în mod planificat și nu s-a înfăptuit fără participarea activă a forțelor externe.

In continuare D. T. Șepilov a citat din unele ziare americane care, comentînd eșecul putchului din Ungaria, sînt nevoite să recunoască în prezent răspunderea grea a anumitor cercuri străine pentru instigarea la vărsarea de sînge în Ungaria.

Normalizarea deplină a situației este o chestiune a poporului ungar insuși

Ni se propune aici ca O.N.U. să se amestece în treburile interne ale statului ungar. In timp ce în Ungaria se restabilește deja ordinea, în timp ce guvernul Republicii Populare Ungare a și trecut la înfăptuirea vastului program constructiv proclamat de el, ni se recomandă de fapt să dezlănțuim din nou lupta împotriva orînduirii democrat-populare din Ungaria. Numai așa pot fi înțelese apelurile lipsite de răspundere care s-au făcut auzite aici cu privire la trimiterea în Ungaria a unor „forțe de poliție" ale O.N.U. etc.

De ce anume are nevoie Ungaria cel mai mult în momentul de față? Ni se pare că de pace și liniște, activitate energică în vederea organizării și avîntului vieții economice, restabilirea activității de stat și publice normale. Toate care contribuie la această linie instigatoare adoptată de anumite cercuri și care și-a găsit expresia în rezoluția delegației cubane și în unele cuvîntări rostite de la această tribună? Nu, această linie este în mod evident îndreptată nu spre acordarea de ajutor Ungariei, ci spre dezorganizarea vieții ei publice și economice.

Poporul ungar are în prezent nevoie de ajutor material.

Adunarea Generală și-a expus punctele de vedere în această problemă. Uniunea Sovietică și celelalte state socialiste acordă deja Ungariei ajutor în proporții însemnate. Este suficient să spunem că prin frontiera sovieto-ungară se trimit zilnic în Ungaria pînă la 700 de vagoane cu alimente, materiale de construcție, utilaj. După cum se știe, Ungaria este ajutată și de multe alte țări.

Delegația sovietică consideră că sarcina principală constă în prezent în a nu ațîța pasiunile în jurul așa numitei „probleme ungare", ci de a lua toate măsurile care depind de noi pentru a ușura restabilirea cît mai grabnică în această țară a ordinei, păcii și liniștei. Guvernul ungar muncitoresc-țărănesc a început să traducă în viață largi măsuri constructive. Aceasta constituie chezășia cea mai importantă a faptului că Ungaria democrat-populară, în familia celorlalte state socialiste, dezvoltînd relații comerciale prietenești cu toate statele, va păși cu succes pe calea păcii și progresului.

In ce privește relațiile dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Ungară principiile fundamentale pe care se bazează relațiile dintre statele socialiste sînt cunoscute. Fiind unite prin idealuri comune, statele socialiste își întemeiază relațiile pe baza deplinei egalități în drepturi, respectării integrității teritoriale, independenței de stat și a suveranității, neamestecului în treburile interne ale celuilalt. Aceasta nu numai că nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune o strînsă colaborare frățească și într-ajutorare a țărilor socialiste în toate domeniile. Principiile susmenționate au fost confirmate încă odată în Declarația din 30 octombrie 1956 a guvernului U.R.S.S. Guvernul sovietic va traduce ferm și consecvent în viață principiile acestei Declarații.

In conformitate cu Declarația de mai sus, va fi rezolvată și problema staționării trupelor sovietice în Ungaria. In baza unei înțelegeri cu guvernul Ungariei, trupele sovietice vor fi retrase din Budapesta, imediat ce situația în capitala ungară va fi normalizată. In același timp, guvernul sovietic va începe tratative corespunzătoare cu guvernul Republicii Populare Ungare, ca participant la tratatul de la Varșovia, în problema staționării trupelor sovietice pe teritoriul Ungariei.

Uniunea Sovietică nu este nicidecum adepta staționării trupelor unor țări pe teritoriul altora. Sîntem de acord cu dl. Nehru, primul ministru al Indiei, care s-a pronunțat recent din nou împotriva pactelor militare atît în Asia cît și în Europa, împotriva staționării de trupe în țări străine și a permisiunii acordate puterilor străine de a avea baze militare pe teritoriu străin. Un program larg și eficace de reducere a forțelor armate de lichidare totală într-un termen stabilit a tuturor bazelor aeriene și maritime militare străine pe teritoriul altor state și de dezarmare generală ulterioară a fost expus la 17 noiembrie în Declarația guvernului sovietic în problema dezarmării și a micșorării încordării internaționale.

Delegația sovietică propune să se respingă rezoluția prezentată de delegația cubană ca un fals calomnios care urmărește otrăvirea atmosferei internaționale. Popoarele nu ne vor ierta dacă ne vom lăsa înșelați de cei care, prin speculații politice în jurul așa numitei „probleme ungare", vor să abată atenția O.N.U. de la problemele internaționale urgente care așteaptă o rezolvare grabnică și, în primul rînd, de la problemele care s-au ivit în urma agresiunii Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului, deoarece situația în această regiune este și în prezent deosebit de primejdioasă.

Uniunea Sovietică a fost și rămîne adepta păcii și colaborării multilaterale între popoare. Vom folosi cu hotărîre și perseverență orice posibilitate pentru a întări zi de zi cauza păcii și securității popoarelor.

Studenții din Cluj și Tg. Mureș demască minciunile ziarelor și posturilor de radio occidentale

(Urmare din pag. I-a)

ne putem aștepta din partea unor posturi de radio ca „Europa Liberă?" La minciuni, minciuni și numai minciuni. Am aflat cu indignare că ei au afirmat că noi studenții din Tg. Mureș am fi alungat pe profesorii noștri, că în institutul nostru nu mai există organizație U.T.M. Protestăm cu mînie împotriva acestor minciuni sfruntate".

Calomniile provocatoare ale propagandei imperialiste au fost de asemenea înfierate de studenții Torek Arpad, Tibor Gergely, Piroș Ferenc, Kelemen Jozsef, Vincze Denes, Baki Lorant, Bartha Marghit, Pușkaș Erzsebet și alții.

Studenții din Tg. Mureș au adoptat o scrisoare deschisă adresată unor agenții de presă occidentale, în care spun printre altele: „In ultimele zile, dv. vă interesați „cu căldură" de soarta noastră a studenților maghiari din Tg. Mureș. Este interesant și nu este întîmplător că tocmai acum ați lua aminte de noi, cînd patronii dv. au pornit un atac mîrșav împotriva poporului egiptean, și cînd aceiași domni, cu ajutorul deșănțatei dv. propagande, au încercat să atragă poporul maghiar într-o groaznică tragedie. După cîte știm, pînă în prezent nu ați publicat nici un fel de știre despre realizările noastre și institutul nostru creat de regimul democrat-popular, nici despre faptul că sub regimul burghezo-moșieresc nici vorbă nu putea fi ca fiii muncitorilor și țăranilor, aparținînd minorităților naționale, să poată studia în limba lor maternă cu burse de stat.

Deodată ați obținut „informații precise" despre diferite „demonstrații", „ciocniri" și „tulburări" care ar fi avut loc la Tg. Mureș. Vreți să ne faceți să credem că lucrurile din Tg. Mureș pot fi mai bine văzute din München?

Interesul dv. subit față de soarta noastră se potrivește cunoscutului proverb maghiar: „Porcul flămînd, ghindă visează". Desigur, v-ar fi convenit ca aceste evenimente să se fi petrecut într-adevăr. Dv. ați dori să răsturnați orînduirea noastră democrat-populară, să restituiți pămînturile moșierilor și fabricile capitaliștilor. Prin valul de minciuni gogonate despre „tulburările" de la noi, se urmărește abaterea atenției de la agresiunea din Egipt, să se semene diversiune și să se împiedice rezolvarea pașnică a problemelor internaționale".

Calomniile răspîndite despre orașul nostru au însă un alt rezultat decît cel pe care l-ați dorit: întregul nostru popor și populația orașului a primit o nouă dovadă despre „temeinicia" propagandei pe care o faceți, și este indignată de o asemenea „activitate informativă".

In încheierea scrisorii, studenții din Tg. Mureș arată că ei sînt hotărîți să învețe pentru a sluji interesele poporului, interesele construirii socialismului în Republica Populară Romînă.

Lucrătorii Radiodifuziunii Romîne protestează împotriva calomniatorilor occidentali

Lucrătorii Radiodifuziunii Romîne s-au întrunit luni la amiază pentru a-și exprima indignarea față de calomniile debitate pe socoteala țării noastre de unele ziare occidentale, de postul de radio „Europa Liberă" și alte posturi de radio din Apus.

Deschizînd adunarea tov. Radu Vasiliu, redactor șef al Televiziunii, a subliniat că în ultima vreme atacurile și calomniile cercurilor reacționare la adresa țării noastre s-au întețit. El a cerut să fie interzisă activitatea postului de radio Europa Liberă, care denigrează politica țării noastre, care instigă spiritele.

„Noi ca ziariști, ca lucrători ai Radiodifuziunii — a spus vorbitorul — avînd tot timpul contact cu viața din țara noastră am constatat că nu s-a produs, așa cum pretind aceste oficine nici un fel de ciocniri, de mișcări, ci am constatat că există liniște deplină atît aici în București cît și în alte orașe ale țării. Știm foarte bine că în practica postului „Europa Liberă" intră de ani de zile minciuna și calomnia"

Rînd pe rînd au luat cuvîntul alți artiști, ziariști, tehnicieni.

In încheierea adunării, participanții au adoptat o moțiune de protest. Ea va fi trimisă tuturor radiodifuziunilor din Occident.

(Agerpres)

Să fie retrase trupele străine de pe teritoriul Egiptului

In întreaga țară continuă să aibă loc adunări în care oamenii muncii își manifestă solidaritatea lor cu lupta dreaptă a poporului egiptean pentru suveranitate și independență, condamnînd agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului.

„Să fie retrase trupele agresoare anglo-franco-israeliene din Egipt!" — aceste cuvinte au răsunat cu putere la mitingul care a avut loc marți la întreprinderea „Industria Bumbacului A" din Capitală.

In cadrul mitingului tov. Amalia Udrea, lector la Școala superioară de partid „Ștefan Gheorghiu", a făcut o expunere asupra situației internaționale create în urma invadării teritoriului Egiptului de către forțele armate ale Angliei, Franței și Israelului.

Mulți din participanții la miting au luat apoi cuvîntul pentru a protesta împotriva tentativei imperialiste de a crea un nou focar de război în Orientul mijlociu.

Muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii de la uzinele „21 Decembrie" din Capitală s-au adunat marți în hala de matrițe pentru a discuta și lămuri laolaltă unele probleme actuale de politică internațională.

Din partea comitetului P.M.R al raionului 23 August, tov. Janeta Brill, a vorbit despre evenimentele din Egipt.

Au luat cuvîntul de asemenea, muncitori și funcționari ai întreprinderii.

Mitinguri asemănătoare au mai avut loc în Capitală la întreprinderile „Metalo-Globus", „Postăvăria Romînă", Noua filatură de bumbac, „Ștefan Gheorghiu", „Progresul", Combinatul „Zorile", „Viscofil", „Flamura Roșie", Fabrica de chibrituri, Uzinele chimice „9 Mai", Tehnica tricotajelor și altele.

La adunarea care a avut loc la Iași au luat parte sute de muncitori, ingineri, tehnicieni și funcționari din întreprinderile și instituțiile orașului.

A luat cuvîntul tov. Vasile Pleșescu, președintele Consiliului sindical regional Iași.

La sfîrșit cei prezenți au adresat legației Republicii Egipt la București un mesaj de salut poporului egiptean precum și o telegramă Organizației Națiunilor Unite.

Peste 400 de furnaliști, oțelari, laminoriști, constructori și alți oameni ai muncii din orașul Hunedoara s-au adunat marți după amiază în sala cinematografului „Max Gorki" din localitate, pentru a-și exprima protestul împotriva agresiunii anglo-franco-israeliene asupra poporului egiptean.

A luat cuvîntul tov. Traian Pîrva, activist al Consiliului sindical regional, care a relevat caracterul colonialist al agresiunii asupra pașnicului popor egiptean, subliniind totodată simpatia și solidaritatea pe care poporul nostru le manifestă din toată inima față de poporul egiptean.

Participanții la adunare au adresat apoi un mesaj de solidaritate legației Republicii Egipt din București.

Numeroși oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile orașului Ploești și activul sindical s-au întrunit marți dimineață în sala de festivități a Clubului C.F.R. din localitate pentru a-și exprima protestul împotriva agresiunii anglo-franco-israeliene asupra Egiptului.

Tov. I. Georgescu, secretar al Consiliului Sindical Regional a arătat scopurile agresive ale imperialiștilor în Egipt, condamnînd folosirea forței armate împotriva pașnicului popor egiptean.

In unanimitate participanții la adunare au cerut ca trupele invadatoare să părăsească Egiptul.

Cînd directorul Căminului cultural se ține de nunți...

(Urmare din pag. I-a)

echipele de dansuri nu se prea arată la repetiții, iar fanfara și orchestrele nici atît. Tovarășul Bechira pentru a nu avea prea multe dificultăți cu tinerii, le lasă de două ori pe lună cîțiva muzicanți pentru hore sau baluri. Pînă acum a mers și aceasta, dar frigul a început să se facă simțit. Sala mare și frumoasă cu scenă și bănci pentru spectatori, n-are nici un fel de sobă. In bibliotecă, unde cărțile stau sub cheie din septembrie, cînd bibliotecara a fost mutată la Timișoara și neînlocuită, se află o sobă de tuci care n-a simțit nici ea căldura focului de un an încoace.

Să nu credeți cumva că nu există posibilități pentru construirea unor sobe în sala de festivități sau pentru aprovizionarea cu lemne de foc. Aceste posibilități există, dar nu sînt folosite.

Incă din septembrie Sfatul popular al comunei Cărpiniș, al cărui președinte este tovarășul Anton Abraham, a dat o repartiție de lemne pentru căminul cultural. In același timp tovarășul Dumitru Maci a discutat cu conducerea fabricii „Ceramica" din Jimbolia care a aprobat să dea în mod gratuit, din economiile realizate, teracota necesară pentru două sobe mari în sala de festivități a căminului cultural. Aceasta s-a întîmplat acum cîteva luni.

Azi, iarna bate la ușa căminului cultural din Cărpiniș dar n-are cine-i răspunde. Tovarășul Vasile Bechira a plecat de trei zile la o nuntă, nu se știe prin ce comună sau raion, după ce mai înainte cu două zile se întorsese de la altă nuntă. Lemnele așteaptă în depozit, sobele sînt încă la Jimbolia, sobarii repartizați de G.A.C. așteaptă și ei pe unde pot și aceasta numai pentru că tovarășul Bechira se ocupă de orice, numai de căminul cultural nu.

Vinovați mai sînt însă și alții: Președintele sfatului popular care cunoaște această stare de lucruri, dar nu ia măsuri; Comitetul raional U.T.M. Jimbolia care a fost sezisat de inactivitatea căminului cultural din Cărpiniș și nu a trimis totuși pe nimeni aici de aproape două luni; utemiștii din comună în frunte cu secretarul comitetului, tovarășul Ion Pintea, care așteaptă să vină alții și să ia măsuri — iată cine sînt vinovații.

In comuna Cărpiniș există un cămin frumos, bine înzestrat, există oameni care vor să ducă activitate culturală, dar există și un director de cămin — nuntaș — care dacă ar fi schimbat, nimeni n-ar avea nimic de pierdut. Dimpotrivă!

Să înceteze samavolniciile trupelor agresoare staţionate în Port Said!

PE SCURT

CAIRO 20 (Agerpres). — TASS transmite: Potrivit unei dispoziţii a preşedintelui Nasser, în toate provinciile din Egipt se înfiinţează comisii pentru evaluarea pagubelor pricinuite populaţiei Egiptului de agresiunea anglo-franco-israeliană. Guvernatorul oraşului Cairo, El Bendari, a înfiinţat cinci asemenea comisii care urmează să evalueze pagubele pricinuite de război locuitorilor.

O comisie centrală sub preşedinţia lui Aş Şafi, ministrul problemelor sociale şi ale muncii, va centraliza datele sosite din diferite părţi ale ţării.

PARIS 20 (Agerpres). — După cum transmite corespondentul din Amman (capitala Iordaniei) al agenţiei France Presse, la Amman s-a anunţat că regele Iordaniei, Husein, a conferit medalia „Renaşterea" oraşului Port Said pentru eroismul de care au dat dovadă locuitorii săi în timpul atacării oraşului de către forţele anglo-franceze.

PHENIAN 20 (Agerpres) — Agenţia Telegrafică Coreeană transmite: Crucea Roşie coreeană a hotărît să ofere, prin intermediul Comitetului internaţional de Cruce Roşie, suma de 60.000 woni, ca fond de ajutorare a poporului egiptean care a suferit de pe urma agresiunii anglo-franceze.

DAMASC 20 (Agerpres). — Consiliul de Miniştri al Siriei a hotărît să verse suma de 1.500.000 lire siriene fondului de ajutorare a locuitorilor oraşului Port Said.

CAIRO 20 (Agerpres). — După cum transmite din Ismailia agenţia M.E.N., trupele anglo-franceze de la Port Said au tras asupra unei ambulanţe de prim ajutor. Un sanitar egiptean a fost omorît, un al doilea a fost rănit.

NEW YORK 20 (Agerpres). — După cum transmite corespondentul din Bagdad al agenţiei Associated Press, la Bagdad a sosit un transport de armament american, inclusiv tancuri şi autocamioane militare.

AMMAN 20 (Agerpres). — Comisia pentru Afacerile Externe a parlamentului iordanian a hotărît să refuze „ajutorul" financiar englez.

CAIRO 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 19 noiembrie a sosit pe aerodromul Abu-Suvoir o nouă unitate a forţelor armate extraordinare ale O.N.U. Unitatea este formată din 106 danezi.

CAIRO 20 (Agerpres). — După cum relatează agenţiile de presă, guvernul egiptean a adresat reprezentantului Egiptului la Organizaţia Naţiunilor Unite o notă spre a fi difuzată în rîndurile membrilor O.N.U. În notă se enumeră samavolniciile comise de trupele anglo-farnceze staţionate în Port Said.

Guvernul egiptean acuză autorităţile militare engleze şi franceze din Port Said de a fi introdus în acest oraş legea marţială pentru a putea desfăşura acţiuni de teroare împotriva populaţiei civile.

Trupele britanice şi franceze, se spune în notă, împiedică pe reprezentanţii Crucii Roşii şi ai Semilunei Roşii de a intra în Port Said pentru a aduce ajutoare în medicamente şi alimente populaţiei. Aceleaşi autorităţi militare confiscă aparatele de radio ale populaţiei civile, nu permit intrarea corespondenţilor de presă străini în zona Port Said şi împiedică pe civilii egipteni să-şi viziteze familiile rămase în oraşul bombardat.

Nota atrage de asemenea atenţia O.N.U. asupra faptului că autorităţile militare anglo-franceze efectuează percheziţii din casă în casă la cele mai neobişnuite ore şi atacă pe locuitori. Tribunalele militare sînt în plină sesiune. Comandamentul forţelor anglo-franceze a dat ordin să se bruieze toate emisiunile posturilor de radio egiptene.

Nota guvernului egiptean subliniază că aceste acţiuni ale trupelor anglo-franceze constituie „o violare flagrantă a drepturilor omului".

După cum relatează agenţia de ştiri Men, întreaga populaţie a oraşului Port Said „îşi intensifică pe zi ce trece rezistenţa faţă de forţele ocupante".

Relatările unui martor ocular

CAIRO 20 (Agerpres). — TASS transmite: Fotoreporterul suedez Peer Anderson, a fost unicul corespondent străin din Egipt care a reuşit să pătrundă la Port Said în momentul invadării oraşului de către trupele anglo-franceze.

Înapoindu-se la Cairo, Anderson povestea cu indignare despre atrocităţile agresorilor anglo-francezi care au reprimat fără cruţare populaţia paşnică.

Conform datelor prealabile, care sînt departe de a fi complecte în urma agresiunii anglo-franceze în Port Said şi-au găsit moartea între 3 500 şi 5.000 de locuitori paşnici mai ales femei şi copii.

Declaraţia lui Anderson şi fotografiile făcute de el, care au întipărit atrocităţile cotropitorilor, nu puteau să nu provoace nelinişte şi nemulţumire la Londra şi Paris, unde se urmăreşte să se ascundă caracterul adevărat al acţiunilor trupelor anglo-franceze în Egipt.

Redacţia revistei suedeze al cărei corespondent era Anderson s-a grăbit să-l încunoştiinţeze că îl concediază sub pretext că ar „duce o propagandă politică în favoarea Egiptului".

Persecuţiile îndreptate împotriva ziaristului care a îndrăznit să spună adevărul despre agresiunea anglo-franceză în Egipt, dovedesc în mod elocvent ce reprezintă aşa zisa „libertate a presei" în ţările capitaliste.

Anderson primind înştiinţarea din partea redacţiei că este concediat a făcut următoarea declaraţie:

„Am fost nu numai surprins, dar şi grozav de speriat cînd am văzut Port Said-ul aşa cum arată astăzi după agresiunea bestială şi barbară a forţelor armate anglo-franceze împotriva acestui oraş.

După înapoierea mea din Port Said am trimis o scrisoare deschisă lui H. Gaitskell comunicîndu-i impresiile despre ce am văzut la Port Said, despre exterminarea populaţiei şi despre distrugerea aproape a întregului oraş în urma bombardamentelor barbare efectuate de forţele anglo-franceze atît de pe mare cît şi din aer.

Nu înţeleg cum pot fi calificate toate acestea drept propagandă politică. Propun ca prin intermediul O.N.U. să se facă o anchetă care să stabilească ce s-a petrecut cu populaţia civilă din Port Said.

Fotografiile pe care le-am făcut la Port Said pot să confirme acest lucru. Declaraţia mea de astăzi nu are nici o legătură cu sentimentele pe care le nutresc faţă de poporul egiptean. Ceea ce s-a întreprins împotriva populaţiei din Port Said a fost atît de barbar încît depăşeşte orice închipuire".

Cînd Paul Robeson şi-a spus părerea asupra evenimentelor din Ungaria...

NEW YORK 20 (Agerpres). — În cursul unei reuniuni organizate la New York de Comitetul naţional al Asociaţiei S.U.A.-U.R.S.S. un ziarist i-a cerut cunoscutului cîntăreţ Paul Robeson să-şi spună părerea asupra evenimentelor din Ungaria. Robeson a răspuns: „Urez succes actualului guvern. Insurecţia ungară a fost opera aceloraşi elemente care au răsturnat guvernul republican al Spaniei". Un grup de emigranţi fascişti au aruncat asupra lui Robeson o sticlă cu acid, dar nu au reuşit să-l lovească.

Convorbirea de la Kremlin cu delegaţiile partizanilor păcii din R.D.G. şi R.F.G.

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 19 noiembrie N. S. Hruşciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., şi N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., au primit la Kremlin delegaţiile partizanilor păcii din R.D. Germană şi R.F. Germană, care se află în U.R.S.S. la invitaţia Comitetului Sovietic pentru apărarea păcii.

Delegaţia partizanilor păcii a R.D. Germane este condusă de Hans Wiedemann, primarul general al oraşului Weimar, deputat în Camera Populară a R.D. Germane.

Delegaţia partizanilor păcii din R.F. Germană este condusă de Wilhelm Elfes, preşedintele „Uniunii germanilor care luptă pentru unitate, pace şi libertate".

La convorbire au fost de faţă M. I. Kotov, secretar responsabil al Comitetului sovietic pentru apărarea păcii, L. K. Makarcenkov, secretar responsabil adjunct al Comitetului sovietic pentru apărarea păcii.

În cursul convorbirii au fost abordate o serie de probleme ale situaţiei internaţionale actuale, evenimentelor din Egipt şi din Europa. A avut loc de asemenea un schimb de păreri în problemele reunificării Germaniei şi întăririi prieteniei dintre popoarele sovietic şi german.

N. S. Hruşciov a analizat amănunţit rolul mişcării partizanilor păcii în lupta pentru micşorarea încordării internaţionale şi rezolvarea paşnică a tuturor problemelor litigioase pe calea tratativelor.

În răspunsurile la întrebările puse de membrii delegaţiilor partizanilor păcii germani, N. S. Hruşciov şi N. A. Bulganin au subliniat de asemenea că Uniunea Sovietică se pronunţă ferm pentru reunificarea paşnică a Germaniei, pentru întărirea prin toate mijloacele a legăturilor de prietenie cu poporul german.

Convorbirea a decurs într-o atmosferă extrem de cordială şi degajată.

Sosirea la Varşovia a delegaţiei poloneze care a fost în U.R.S.S.

VARŞOVIA 20 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 19 noiembrie s-a înapoiat la Varşovia venind din Moscova delegaţia Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez şi a guvernului Republicii Populare Polone compusă din Wladislaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P. (şeful delegaţiei), Aleksander Zawadski, preşedintele Consiliului de Stat al R. P. Polone, Josef Cyrankiewicz, preşedintele Consiliului de Miniştri al R. P. Polone, Ştefan Jendrychowski, preşedintele Comisiei de Stat pentru planificarea economică — membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P. Împreună cu delegaţia s-au înapoiat şi persoanele care au însoţit-o.

În piaţa gării conducătorul delegaţiei, W. Gomulka, a rostit în faţa asistenţei o cuvîntare în care a subliniat primirea cordială făcută delegaţiei poloneze de conducătorii statului sovietic şi al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

În Seimul polonez

VARŞOVIA 20 (Agerpres). — P.A.P. transmite: În după-amiaza zilei de 20 noiembrie au continuat dezbaterile în Seimul Republicii Populare Polone.

La dezbateri au participat membrii Biroului Politic al Comitetului Central al P.M.U.P. în frunte cu W. Gomulka, prim secretar al C.C. al P.M.U.P., membrii Consiliului de Stat, în frunte cu A. Zawadski, preşedintele Consiliului, şi membrii guvernului, în frunte cu primul ministru J. Cyrankiewicz.

Au fost de faţă de asemenea reprezentanţi ai corpului diplomatic acreditaţi în Polonia, reprezentanţi ai presei şi un numeros public.

După deschiderea şedinţei, mareşalul Seimului, J. Dembowski a dat cuvîntul primului ministru J. Cyrankiewicz, care a făcut o declaraţie cu privire la rezultatele tratativelor care au avut loc la Moscova între 15-18 noiembrie între delegaţia C.C. al P.M.U.P. şi guvernului R.P. Polone şi delegaţia P.C.U.S. şi guvernului Uniunii Sovietice.

A 11-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

Cuvîntarea ministrului Afacerilor Externe al Ungariei, I. Horwath

NEW YORK 20 (Agerpres). — Luînd cuvîntul în şedinţa din dimineaţa zilei de 19 noiembrie a Adunării Generale a O.N.U. ministrul Afacerilor Externe al Ungariei I. Horwath a subliniat că deşi guvernul ungar a protestat categoric problema ungară a fost inclusă de cîteva ori pe ordinea de zi a organelor O.N.U. Printre altele guvernul Republicii Populare Ungare a arătat pînă în prezent în repetate rînduri că evenimentele din Ungaria trebuie privite exclusiv ca o chestiune internă a Ungariei.

Citind pasaje din Carta O.N.U. referitoare la interzicerea amestecului în treburile interne ale vre-unui stat, Horwath a spus: „În lumina faptului că evenimentele care au început la 23 octombrie precum şi măsurile luate în legătură cu ele sînt exclusiv de domeniul jurisdicţiei Republicii Populare Ungare. O.N.U. nu are asupra lor nici o jurisdicţie.

De aceea examinarea acestei probleme în O.N.U. reprezintă o încălcare serioasă a suveranităţii Ungariei şi contravine întrutotul principiilor expuse în Cartă.

De aceea în numele guvernului ungar protestez energic împotriva examinării de către Adunarea Generală a O.N.U. a problemei cu privire la „situaţia din Ungaria" inclusă pe ordinea de zi a acestei Adunări".

I. Horwath a trecut apoi la expunerea desfăşurării evenimentelor din Ungaria.

În încheiere el a declarat:

„În prezent Ungaria are nevoie de timp pentru a face ordine în casa ei, acum nu este timpul să se întreţină atmosfera, să se aţîţe pasiunile şi să se trimită observatori în ţară, ci trebuie ca viaţa să reintre cît mai grabnic în normal.

Guvernul ungar este stăpîn pe situaţie. Cu ajutorul poporului învinge greutăţile, lichidînd greşelile moştenite de la clica lui Rakosi-Gerö. El cere O.N.U. să-i ajute pentru ca să ajungă la o situaţie în care acei cărora le place să pescuiască în apă tulbure, să nu poată continua activitatea lor nefastă. O.N.U. nu trebuie să permită să se creeze piedici în calea normalizării vieţii în Ungaria.

Cuvîntarea conducătorului delegaţiei R.P.R., Grigore Preoteasa

NEW YORK 20 (Agerpres). — În şedinţa din dimineaţa zilei de 20 noiembrie, Adunarea Generală a O.N.U. a continuat examinarea aşa numitei „probleme ungare" impusă Adunării Generale de un grup de puteri occidentale în frunte cu S.U.A. La şedinţă au luat cuvîntul reprezentanţii Olandei, R.S.S. Bielorusă, Haiti, Noii Zeelande.

Conducătorul delegaţiei Republicii Populare Romîne, Grigore Preoteasa, în cuvîntarea sa, a arătat că cei care au provocat discuţia au atras atenţia poporului romîn. Întrucît Republica Populară Romînă este o ţară vecină cu Ungaria şi are relaţii prieteneşti cu poporul ei. Delegaţia romînă a demascat încercările făcute de delegaţia americană de a se dezice de responsabilitate pentru acţiunea grupurilor fasciste în Ungaria. Domnul Lodge a spus că nimeni în Statele Unite n-a incitat la rebeliune. Conducătorul delegaţiei romîne a citat declaraţii ale domnului Dulles, care precizau că scopul „Vocii Americii" şi al altor agenţii americane, este să incite la rebeliune.

Referindu-se la alte declaraţii ale domnului Lodge, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne a spus: „În ce priveşte, sînt autorizat să declar că afirmaţiile făcute de către delegatul Statelor Unite, după care convoaie transportînd cetăţeni unguri în deportare, ar fi trecut pe teritoriul romîn, sînt lipsite de orice temei.

Conducătorul delegaţiei romîne a făcut apoi o amplă expunere a faptelor, care dovedesc caracterul fascist al activităţii grupurilor rebele care au acţionat în Republica Populară Ungaria şi sprijinul primit de aceste grupuri din străinătate.

Ministrul de Externe al Republicii Populare Romîne a cerut să se pună capăt tuturor încercărilor de amestec în treburile interne ale Ungariei şi de alăturare a Organizaţiei Naţiunilor Unite la campania calomniatoare a cercurilor agresive.

ECOUL INTERNAŢIONAL al noilor propuneri sovietice privind dezarmarea

De îndată ce a luat cunoştinţă de declaraţia guvernului sovietic cu privire la problema dezarmării şi micşorării încordării internaţionale ziarul burghez francez „Le Monde" scria: „Dintre toate iniţiativele luate în ultimele 48 de ore cea mai mare impresie asupra opiniei publice o va face fără îndoială iniţiativa privind dezarmarea". Într-adevăr noile propuneri ale Uniunii Sovietice privind dezarmarea se află astăzi în centrul atenţiei cercurilor politice şi a presei din întreaga lume şi ele vor continua să suscite un deosebit interes deoarece sînt de o importanţă excepţională pentru cauza păcii şi securităţii popoarelor.

După cum s-a aflat preşedintele Eisenhower studiază textul integral al recentei declaraţii sovietice precum şi scrisoarea lui N. A. Bulganin care însoţeşte declaraţia. Hagerty, secretarul preşedintelui pentru problemele presei care ne informează despre acest lucru, a comunicat de asemenea corespondenţilor că noile propuneri sovietice cu privire la dezarmare sînt examinate cu seriozitate de un grup larg de înalţi reprezentanţi ai guvernului, inclusiv consilierii preşedintelui pentru problemele dezarmării, în frunte cu Stassen, de Departamentul de Stat şi de alte organe guvernamentale.

În comentariile lor, numeroase organe de presă se opresc asupra acelor propuneri sovietice care sînt considerate drept „elemente noi" ale declaraţiei. În acest sens se acordă o mare însemnătate noii propuneri sovietice cu privire la luarea de fotografii din avion. Arătînd că propunerile sovietice „nu pot să nu fie luate în considerare de acei cărora le sînt adresate" ziarul englez „Times" subliniază că Uniunea Sovietică a mers în întîmpinarea poziţiei puterilor occidentale, acceptînd să examineze problema folosirii fotografierii din avion în Europa. „Times" scrie că acest consimţămînt constituie un „element nou" căruia trebuie să i se acorde atenţie. Într-un articol de fond ziarul chinez „Jenminjibao" atrage atenţia în mod deosebit asupra faptului că Uniunea Sovietică dorind să scoată din impas problema dezarmării a declarat că este gata să examineze propunerea S.U.A. privind luarea de fotografii din avion, care pînă în prezent a servit pentru S.U.A. drept pretext pentru tergiversarea rezolvării problemei dezarmării. Noua propunere sovietică, subliniază „Jenminjibao" a smuls din mîna S.U.A. acest pretext. Dacă SUA într-adevăr foloseau planul lor cu privire la luarea de fotografii din avion nu ca pretext pentru a împiedica acordul, în acest caz ele nu au nici un motiv să refuze propunerea sovietică.

Un ecou deosebit a stîrnit propunerea sovietică cu privire la convocarea unei conferinţe la nivel înalt pentru rezolvarea problemei dezarmării. Referindu-se la această propunere ziarul vest german „Die Welt" subliniază că „din punctul de vedere al politicii internaţionale este deosebit de importantă dorinţa ruşilor de a continua tratativele" şi îşi exprimă convingerea că „cîndva şi undeva, tratativele vor fi continuate".

Presa din Germania, atît cea

Din paginile PRESEI STRĂINE

din Est cît şi cea din Vest comentează cu interes noile propuneri sovietice insistînd asupra acelora care facilitează reunificarea ţării. Într-un articol de fond ziarul „Süddeutsche Zeitung" scrie printre altele: „Merită o deosebită atenţie propunerile practice cuprinse în nota sovietică, şi în primul rînd propunerile de a se reduce în decursul anului 1957 cu o treime forţele armate străine staţionate în cele două părţi ale Germaniei, precum şi cu privire la reducerea forţelor armate ale celor trei puteri occidentale, staţionate pe teritoriul ţărilor participante la N.A.T.O., cu o concomitentă reducere a efectivului trupelor sovietice din ţările Europei Răsăritene". Propunerile Uniunii Sovietice, scrie „Vorwärts", au pentru noi germanii o importanţă excepţional de mare. Ele trebuie studiate cu toată seriozitatea, a declarat Dehler, preşedintele partidului liber-democrat din Germania occidentală. Nu prezintă ele oare şanse mari pentru reunificarea Germaniei? — a întrebat Dehler.

Fără a examina fondul propunerilor sovietice, multe organe ale presei americane şi din ţările Europei occidentale comentează propunerile sovietice într-un spirit duşmănos şi calomniază politica de pace a Uniunii Sovietice.

Referindu-se la comentariile sceptice ale ziarelor de dreapta din Franţa, ziarul „L'Humanité" scrie: „Aşa au fost întîmpinate iniţial toate propunerile sovietice asemănătoare, dar în ultima analiză, datorită acestor propuneri am progresat pe calea spre pace, pe calea spre coexistenţa paşnică".

Opinia publică mondială va considera poziţia pe care o vor adopta puterile occidentale faţă de planul de pace sovietic drept o piatră de încercare a sincerităţii politicii lor. Întreaga omenire cere să se pună capăt cursei înarmărilor, să fie înlăturată teama primejdiei unui nou război. Dacă s-ar traduce în viaţă propunerile Uniunii Sovietice, scrie pe bună dreptate ziarul cehoslovac „Rude Pravo", aceasta ar însemna începutul unei noi ere în relaţiile dintre state — o eră pe care istoria omenirii nu a cunoscut-o încă, o eră în care un stat nu ar trebui să se teamă de o agresiune militară din partea unui alt stat, o eră cînd întreaga raţiune omenească şi măiestria mîinilor omeneşti ar putea fi îndreptate numai spre îmbunătăţirea vieţii... După aceste scopuri şi idei, scrie „Rude Pravo", s-a călăuzit guvernul sovietic dînd publicităţii Declaraţia sa.

D. M.

Scrisoarea O. I. Z. adresată Uniunii Ziariştilor din Ungaria

PRAGA 20 (Agerpres). — Organizaţia Internaţională a Ziariştilor a adresat Uniunii Ziariştilor din Ungaria o scrisoare în care se spune printre altele:

În aceste zile grele, cînd Budapesta a trăit evenimente atît de tragice ne adresăm vouă, ziarişti unguri.

Sîntem convinşi că veţi pune pana voastră în slujba poporului şi a guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc.

Vă puteţi bizui pe Organizaţia Internaţională a Ziariştilor Vă vom ajuta la lichidarea pagubelor pentru ca în Ungaria să se restabilească liniştea şi pacea.

Ca un semn al solidarităţii internaţionale a ziariştilor Organizaţia pune la dispoziţia ziariştilor unguri 10.000 dolari din fondul solidarităţii internaţionale şi adresează un apel către toţi ziariştii, chemîndu-i să vă vină în ajutor.

Dl. Eden se retrage...

Agenţiile de presă şi posturile de radio au anunţat ieri dimineaţă ştirea că primul ministru Eden „se eliberează temporar" din funcţia de şef al guvernului britanic.

Aşa dar, dl. Eden se retrage strategic, pretextînd „un puternic surmenaj".

Acum trei săptămîni dl. Eden era perfect sănătos, plin de optimism şi semna cu zîmbetul pe buze ordinul de începere a agresiunii împotriva Egiptului. Premierul britanic se pregătea pentru un joc tare pe care nu se îndoia că o să-l cîştige. Visul era minunat şi puternic colorat în roz. Anglia şi Franţa vor lucra prin surprindere şi pînă să se desmeticească lumea vor pune din nou mîna pe Canal, vor ocupa Egiptul, răsturnînd guvernul Nasser, lumea arabă intimidată va sta la picioarele antantei coloniale, influenţa britanică va creşte teribil în lume, iar Anglia toată plină de admiraţie pentru curajul şi înţelepciunea premierului va uita grava situaţie economică a ţării.

Acum dl. Eden se retrage!

Evenimentele din Egipt au arătat că metodele folosite acum 100 de ani de către colonialişti nu mai sînt bune de nimic şi nu mai sperie pe nimeni. A trecut vremea cînd cu un asasinat şi două lovituri de tun Anglia punea stăpînire pe ţări imense. Azi, imperialismul muribund nu mai sperie şi agresiunea îşi primeşte riposta cuvenită din partea popoarelor lumii.

Acum dl. Eden se retrage!

Visul roz s-a dovedit negru. Agresorii n-au putut îngenunchia Egiptul. Suezul este astăzi închis navigaţiei datorită acţiunii agresorilor, iar conductele cu petrol arab nu mai colcăe.

Aşa că acum, dl. Eden se retrage.

Anglia spera într-o creştere a prestigiului, ba mai mult a dominaţiei — în lumea arabă. Spera într-o desbinare a statelor din Orientul Mijlociu. Agresiunea engleză a stîrnit însă furtuna. Ţările arabe şi-au arătat solidaritatea lor cu Egiptul. Iranul şi Irakul, participanţi ai pactului de la Bagdad au fost nevoiţi să sprijine dreptul de libertate şi independenţă al Egiptului. Conductele petrolifere din Siria şi Arabia Saudită s-au închis. India şi Ceylonul, ţări ale Commonwealth-ului britanic vor să părăsească această comunitate. Toate popoarele lumii au condamnat agresiunea. O.N.U. n-a închis ochii aşa cum spera dl. Eden, ci a luat măsuri de stăvilire a agresiunii

Aşa că dl. Eden se retrage.

Guvernul conservator spera că acţiunea sa militară agresivă va rezolva situaţia grea a economiei britanice. N-au trecut decît trei săptămîni şi în loc de îmbunătăţire, economia engleză înregistrează un declin rapid cu consecinţe uriaşe. Lipsa de petrol se resimte. S-a introdus raţionalizarea consumului de petrol în industrie, în consumul casnic şi în transporturi după cum s-a raţionalizat şi curentul electric. Alte mărfuri care veneau din Orient prin Canalul de Suez s-au scumpit considerabil. Aşa s-a întîmplat cu cositorul, cauciucul, mirodeniile, cu grîul australian. De ieri s-a scumpit pîinea. Se constată o lipsă de tonaj disponibil, ceea ce face ca exporturile să scadă considerabil. Industria de automobile suferă în primul rînd din această pricină. Firma „Vauxall" anunţă că de săptămîna trecută 8000 de muncitori nu mai lucrează decît 4 zile şi un sfert pe săptămînă. Activitatea porturilor a început să stagneze. 13,7 la sută din docheri nu mai lucrează în momentul de faţă. La Londra numărul lor depăşeşte 15 la sută.

Acum dl. Eden se retrage!

Premierul britanic spera să scoată partidul conservator din impas, prin succesul aventurii din Egipt. Sub presiunea grupului numit „rebelii Suezului" care voia imediata cucerire a Canalului şi răsturnarea guvernului egiptean, întreaga conducere a partidului a subscris la agresiune. „Succesul" dovedindu-se eşec, a început discordia. Aceiaşi „rebeli ai Suezului" au cerut demisia lui Eden acuzîndu-l de moliciune. Un alt grup, mai realist, a cerut demisia premierului acuzîndu-l de aventurism. Membrii de rînd ai partidului scriau ziarelor cerînd demisia guvernului regretînd că au ales pe conservatori. W. T. Fleet din Colwyn Bay îşi exprima nemulţumirea scriind astfel: „La ultimele alegeri generale am votat pe conservatori. Iartă-mă doamne!".

Acum dl. Eden se retrage!

Încolţit de puterea faptelor dl. Eden a început s-o scalde şi să se justifice. Dacă la început agresorul era... Egiptul — fapt care a făcut chiar şi pietrele să roşească în locul premierului britanic — dl. Eden a găsit un nou vinovat pentru a a scăpa de răspundere. Deputaţii laburişti au demascat manevra guvernului care a născocit un „complot sovietic" în Orientul Mijlociu. Neavînd fapte pentru că ele nu au existat şi deci n-avea de unde să le ia, „justificarea" s-a dovedit o minciună grosolană. N-a existat decît un vinovat: tripleta agresivă anglo-franco-israeliană, aşa cum au arătat evenimentele.

Acum dl. Eden se retrage!

Dl. Eden a mizat totul pe o carte, pe această acţiune războinică. În loc de succes s-a ales cu eşec militar, cu greutăţi economice, cu slăbirea alianţelor militare de la Bagdad şi N.A.T.O., cu nemulţumiri ale propriului său partid, cu mustrarea puţin prietenească a Statelor Unite, (nu discutăm acum cauzele adînci ale acestei a) cu pierderea influenţei în Orientul Mijlociu. Acest bilanţ deficitar îl făcea pe lordul Altrincham, conservator şi el, să dorească pe cineva care să aibă curajul să-i repete lui Eden cuvintele pe care Leopold Amery le-a spus cîndva lui Chamberlain:

„Ai stat aici mai mult decît justifică oricare din realizările pe care le-ai înfăptuit: pleacă, îţi spun, şi să scăpăm de tine. Pentru numele lui dumnezeu, pleacă".

Aceste cuvinte n-au fost rostite de nimeni în parlament la adresa lui Eden. Dar ele au sunat răspicat din protestele şi nemulţumirea poporului englez.

De aceea dl. Eden se retrage!

AL. GIRNEAŢA

Minciuni spulberate de faptele reale

— Corespondenţă din New York —

Folosind larg şi din plin manevrele de culise şi făcînd uz de presiuni, un grup de delegaţii au obţinut întreruperea discuţiei politice generale din Adunarea Generală, pentru a se discuta începînd de luni aşa-zisa „problemă ungară". Pentru a crea atmosfera necesară, presa care execută cu docilitate ordinele cercurilor reacţionare şi posturile de radio cu aceiaşi inspiratori au intensificat acţiunea lor de calomniere a Ungariei şi a Uniunii Sovietice, născocind noi minciuni grosolane cum ar fi aceea a unor pretinse „deportări de cetăţeni unguri în U.R.S.S.". Pornind de la aceste născociri murdare, Cubei i s-a repartizat sarcina de a prezenta o rezoluţie înţesată cu instigaţii, calomnii şi provocări. Ca să poată face faţă acestui joc Cuba a fost unsă cu mirul „imparţialităţii" şi „obiectivităţii". Este lesne de înţeles cît de imparţial şi obiectiv poate fi reprezentantul unei ţări, despre care toată lumea ştie că se află sub directa dominaţie americană!

Faptul că rezoluţia Cubei a trebuit să fie cîrpită de trei ori (delegaţilor li s-a prezentat succesiv trei variante ale acestei rezoluţii) a arătat cel mai bine că ţesătura intrigilor şi calomniilor nu fusese bine pusă la punct. „Argumentele" prezentate au fost într-adevăr spulberate de faptele reale. Rezoluţia Cubei dădea astfel ca sursă a informaţiilor calomnioase o ştire a postului de radio oficial Budapesta. Dar simpla verificare a emisiunilor postului de radio Budapesta a spulberat minciuna. În versiunile următoare rezoluţia Cubei a adus în sprijinul calomniilor sale cele scrise de „întreaga presă mondială". Ea nu a cîştigat însă prin aceasta în veridicitate, căci doar se ştie că „presa mondială" — în accepţia folosită de delegatul cuban — constă în acele ziare gata oricînd să asculte ordinele cercurilor reacţionare şi să învenineze atmosfera internaţională, aşa cum au procedat cunoscutele fabrici de minciuni, „Europa liberă" şi „Vocea Americii".

Toate eforturile Cubei şi altor delegaţii care au sprijinit-o s-au dovedit ridicole şi neîntemeiate în faţa poziţiei ferme a lui Imre Horvath, ministrul Afacerilor Externe al R.P. Ungare, care a arătat că „zvonurile referitoare la deportarea de persoane în Uniunea Sovietică constituie o provocare inventată de cercurile contrarevoluţionare cu scopul de a crea neîncredere în guvern, de a tulbura liniştea poporului şi de a încerca să submineze relaţiile dintre populaţie şi unităţile armatei sovietice".

Imre Horvath a dovedit prin fapte că toată urzeala de provocări şi calomnii este opera aceloraşi cercuri reacţionare care au sprijinit contrarevoluţia în nădejdea restaurării regimului capitalist şi fascist în Ungaria.

Într-un discurs impresionant prin bogăţia documentării şi justeţea argumentării, D. T. Şepilov, reprezentantul Uniunii Sovietice a subliniat că aceste manevre josnice urmăresc în acelaşi timp să creeze o atmosferă de isterie antisovietică şi anticomunistă şi să sprijine forţele reacţiunii împotriva forţelor democratice din întreaga lume. Vorbind despre ajutorul pe care trupele sovietice l-au dat guvernului ungar în zdrobirea contrarevoluţiei şi restaurarea ordinei democratice, D. T. Şepilov a spus că istoria nu ar fi iertat niciodată oamenilor muncii unguri şi poporului sovietic dacă, la 12 ani după zdrobirea hitlerismului, ar fi dat înapoi în faţa contrarevoluţiei şi ar fi admis restabilirea unui focar al fascismului în centrul Europei.

Nu există om cinstit, sincer interesat de soarta păcii şi democraţiei în Europa, care să nu recunoască justeţea acestor cuvinte!

În ciuda faptului că reprezentantul ungar a respins cu tărie calomniile cu privire la aşa-zisele „deportări", un şir de delegaţi care au luat cuvîntul în şedinţele de luni după amiază şi marţi dimineaţa, şi-au îndreptat eforturile spre mistificarea realităţii.

Reprezentanţii S.U.A., Italiei, Salvadorului, Canadei, statului Chili, Angliei, Spaniei, Franţei şi altor cîtorva ţări au repetat calomniile din rezoluţia Cubei.

Lodge reprezentantul S.U.A furios că Ungaria a respins orice amestec în treburile sale interne, s-a înglodat într-un labirint de vorbe goale şi demagogii Negînd, în ciuda dovezilor, amestecul S.U.A. în organizarea rebeliunii Lodge şi-a demascat adevărata poziţie atunci cînd a cerut adoptarea rezoluţiei cubaneze, care „deşi nu înseamnă prea mult", poate fi — după cum a spus el — un sprijin pentru rebelii unguri.

Selwyn Lloyd şi Christian Pineau au cîntat în aceeaşi strună căutînd să dea lecţii de democraţie, cu toate că lumea întreagă îi ştie ca iniţiatori ai agresiunii împotriva Egiptului.

Reprezentantul Iugoslaviei a arătat apoi că poziţia guvernului său în această problemă este de mult cunoscută şi că ea nu s-a schimbat. Întrucît guvernul maghiar a dezminţit zvonurile calomnioase cu privire la „deportări" delegatul iugoslav a declarat că va vota împotriva rezoluţiei Cubei.

În cuvîntările lor delegaţii Cehoslovaciei, Bulgariei, Romîniei şi R.S.S. Ucrainene au demascat sensul campaniei deşănţate pornită de adepţii „războiului rece" împotriva ţărilor socialismului Delegatul Cehoslovaciei a atras în special atenţia Adunării, vorbind despre grava primejdie pentru pace pe care ar fi constituit-o instaurarea unui regim fascist în Ungaria. Evoluţia evenimentelor a mers atît de departe, a spus el, încît forţele contrarevoluţionare au cerut crearea unei aşa-numite Ungarii mari şi au formulat cererea de a se lua cu forţa de la Cehoslovacia o parte considerabilă a teritoriului ei. O asemenea evoluţie a evenimentelor a afectat, desigur direct securitatea şi integritatea teritorială a Republicii Cehoslovace".

Schimbarea pripită a programului normal al Adunării Generale ca şi larma făcută în jurul aşazisei probleme ungare, constituie o dovadă că unor delegaţii nu le este pe plac progresele în direcţia normalizării situaţiei din Ungaria.

Delegaţii ţărilor socialiste au cerut ca adunarea generală să revină la ordinea de zi normală, să lase rezolvarea situaţiei din Ungaria pe seama guvernului său legal şi să treacă la discutarea problemelor care frămîntă cu adevărat popoarele şi cer o rezolvare grabnică.

C. RADUCANU

Situaţia din Ungaria continuă să se îmbunătăţească

BUDAPESTA 20 (Agerpres). — Populaţia din Budapesta şi din întreaga Ungarie face eforturi mari pentru a restabili cît mai repede viaţa economică a ţării. În ciuda greutăţilor provocate de lipsa de combustibil şi energie electrică şi de insuficienţa mijloacelor de circulaţie, la Budapesta şi în întreaga Ungarie creşte rapid numărul întreprinderilor care reîncep producţia. În afară de fabricile despre care s-a anunţat deja că au reluat activitatea, au început de asemenea să producă uzina de tractoare „Kispest", uzinele de vagoane şi maşini din Gyor, majoritatea uzinelor şi fabricilor din Szekesfehervar, fabrica „Oţelul maghiar" din Budapesta şi alte întreprinderi ale industriei grele precum şi numeroase întreprinderi ale industriei uşoare. Lucrează de asemenea cu intensitate şi fabricile de ţigări.

În întreaga ţară circulaţia s-a îmbunătăţit mult. La Budapesta au funcţionat marţi 10—12 linii de tramvaie.

Şi circulaţia feroviară s-a îmbunătăţit simţitor. Luni a sosit în gara de Est a Budapestei primul tren de persoane.

Situaţia alimentară a Budapestei se normalizează rapid. Din provincie sosesc în Capitala ţării mari cantităţi de făină, carne, legume, lapte şi alte produse alimentare. Magazinele funcţionează fără întrerupere. De luni şi-au reluat de asemenea activitatea instituţiile comunale, spălătoriile, frizeriile şi altele.

Oamenii muncii participă activ la eforturile unităţilor de ordine publică îndreptate spre stîrpirea bandelor de jefuitori şi de instigatori care ameninţă viaţa şi liniştea cetăţenilor. Teroriştilor şi sabotorilor le este însă tot mai greu să-şi desfăşoare activitatea lor subversivă. Într-o suburbie a Budapestei o asemenea bandă a atacat pe muncitorii care lucrau pentru repunerea în circulaţie a tramvaielor. Alături de unităţile de ordine publică, populaţia a contribuit la dezarmarea huliganilor. În ultimele zile au continuat să fie strînse cantităţi însemnate de arme, muniţii, a fost descoperit şi un post de radio-emisiune al bandelor contrarevoluţionare.

Postul de radio Budapesta a anunţat de asemenea că în capitala Ungariei a fost redus numărul orelor de interdicţie a circulaţiei de la 12 la 10 ore, între 8 seara şi 6 dimineaţa.

„Scînteia tineretului"
Pag. 4-a 21 noiembrie 1956

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel 7.60.10. Secţia scrisori. Tel. 7.60.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

STAS — 3452 — 52